

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 22 ВЕРЕСНЯ 2000 ЧИСЛО 38 VOL. CVII FRIDAY, SEPTEMBER 22, 2000 No. 38

Митрополит Мефодій став новим главою УАПЦ

КИЇВ. – 14 вересня Помісний собор Української Автокефальної Православної Церкви обрав предстоятелем Митрополита Тернопільського і Подільського Мефодія – на час до проведення Всеукраїнського помісного собору. Духовним опікуном УАПЦ призначено Митрополита УПЦ в США та УАПЦ в діяспорі Константина.

„Я щасливий, що не буду носити титул патріярха, адже в Україні вже є один православний патріярх, – сказав у розмові з журналістами новообраний Владика Мефодій. – Митрополит Київський і всієї України теж є в державі. Я буду предстоятелем УАПЦ і не посягатиму на титули інших православних ієрархів, сподіваючись на їхнє розуміння. Єпископат нашої Церкви хоче, щоб представники інших православних Церков зрозуміли наше прагнення до об'єднання, до канонічного визнання нашої Церкви. Ми втомилися від чвар і непорозумінь, наші архієреї готові до компромісу, залюбки поступляться будь-якими власними амбіціями заради створення в державі визнаної православним світом єдиної помісної Православної Церкви".

Водночас новий предстоятель УАПЦ висловив незадоволення з того приводу, що вищі ієрархи Російської Православної Церкви на своєму соборі, що відбувся наприкінці літа в Москві, відмовили Українській Православній Церкві у наданні автономії. На думку Владики Мефодія, це ще раз засвідчило „заполітизованість та імперську сутність РПЦ".

Помісний собор УАПЦ прийняв ухвалу, в якій зазначається, що ця конфесія керується

(Закінчення на стор. 2)

Патріярх Філарет не приїздить до США

Як повідомили "Свободу" з адміністрації парафій УПЦ Київського Патріярхату у США та Комітету "За Київський Патріярхат" із Чикаго, Патріярх Філарет не зможе приїхати до Сполучених Штатів Америки на конференцію 2000-ліття Різдва Христового, як передбачалося.

У телеграмі Владики Філарета, присланій до вищезгаданих церковних установ в Америці, говориться, що це пов'язано із справою об'єднання УАПЦ та УПЦ КП, і тому "в цей відповідальний для нашої Церкви час я не можу залишити Україну", пише Патріярх Філарет. На конференцію прибуде делегація у попередньо визначеному складі.

Міс Союзівка-2001: Мішель Поливка

Розповідь про конкурс Міс Союзівка-2000 – на стор. 7

XXVII Олімпійські ігри в Сіднеї відкрито

В австралійському місті Сіднеї 15 вересня урочисто відкрилися XXVII літні Олімпійські ігри. У церемонії відкриття Олімпіяди взяла участь збірна команда України, яку представляють 239 спортсменів. Вони змагатимуться з найкращими атлетами плянети у 27 видах спорту. Учасників і гостей Ігор привітав президент Міжнародного олімпійського комітету Хуан Антоніо Самаранч. Генерал-губернатор Австралії сер Вільям Патрик Дін оголосив Олімпіяду відкритою. Право запалити Олімпійський вогонь було надано дворазовій чемпіонці світу, срібній медалістці Ігор-96 в Атланті австралійській бігунці Кетті Фрімен. Тим самим дано старт історичним Іграм, які тут називають "столітніми", оскільки проводяться вони на межі століть. Найбільший спортивний форум зібрав 10,300 атлетів з 200 країн.

Величезний 100-тисячний олімпійський стадіон "Австралія" тепло вітав учасників урочистої паради, серед яких солідно представлені й посланці України. У Сіднеї 239 українських атлетів виступлять в 183 номерах програми з 300 та у 27 видах спорту з 39.

Прапор України ніс олімпійський чемпіон Атланти, яхтсмен Євген Браславець. Цікаво, що хода великих спортивних держав супроводжувалася на церемонії відкриття рідними для цих країн мелодіями. Українська команда з'явилася на доріжці стадіону під звуки гуцульського танцю "Аркан". В одному строю пройшли на параді представники корейського півострова – капіталістичного Півдня і "червоної" Півночі. Корейці крокували під спільним прапором, який несли представники кожної з двох країн, дівчина і юнак – Чун-Сун Чанг і Янг

Олімпійська збірна України під час урочистої церемонії відкриття XXVII Олімпійських ігор на стадіоні "Австралія" у Сіднеї. Фото УНІАН.

(Закінчення на стор. 14)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Суди України розглядають справи торгівлі людьми

КИЇВ.– У судах України нині розглядається понад десяток кримінальних справ щодо торгівлі людьми. Закінчено розгляд трьох справ і, за рішенням судових органів, засуджено 6 осіб. Нині в регіонах створюються підрозділи, що займатимуться даною проблемою. Наголошувалось також на необхідности та важливости встановлення міждержавних зв'язків України з іншими країнами, зокрема Італією, Бельгією, Ізраїлем, Туреччиною, де спостерігається найбільше випадків торгівлі людьми, особливо українськими жінками. Відомо, що Україна уклала угоди з 11 країнами про легальну працю своїх громадян на їх територіях.

Підрозділ української міліції відбув до Косова

ГОСТОМЕЛЬ, Київська область. – Із Гостомельського аеродрому 19 вересня спецзагін МВС України відбув до Косова для виконання миротворчої місії. Чисельність загону – 115 чоловік. Загін, укомплектований співробітниками органів внутрішніх справ України, створений у відповідь на запит ООН, як спеціяльний підрозділ поліції ООН. До його завдання з виконання миротворчих функцій входять: цілодобове патрулювання зони відповідальности, охорона членів міжнародних місій на території Косово, супровід й охорона особливо поважних осіб з числа керівництва місії та її офіційних гостей, запобігання масовому безладдю.

Українське питання – у Парляменті Канади

КИЇВ. – Організована Канадсько-українською федерацією бізнесменів-професіоналістів в парляменті Канади відбулася міжнародна науково-практична конференція, присвячена проблематиці української громади Канади та двостороннім взаєминам між Україною і Канадою. Конференцію відкрив почесний президент Федерації, колишній Генерал-губернатор Канади Рамон Гнатишин. Захід в столиці Канади привернув підвищену увагу громадськости та засвідчив, що історія українсько-канадських взаємин, їх динаміка, та, особливо, українське сьогодення цікаве широкому канадському загалу. Доповідачі відзначали потребу в активізації двостороннього співробітництва, особливо в торговельно-економічній галузі, необхідність закріплення за Україною статусу пріоритетної для Канади країни в Східній Европі та подальшої підтримки Канадою нашої країни у "Великій сімці", НАТО і міжнародних фінансових інституціях.

Київський університет називає почесних докторів

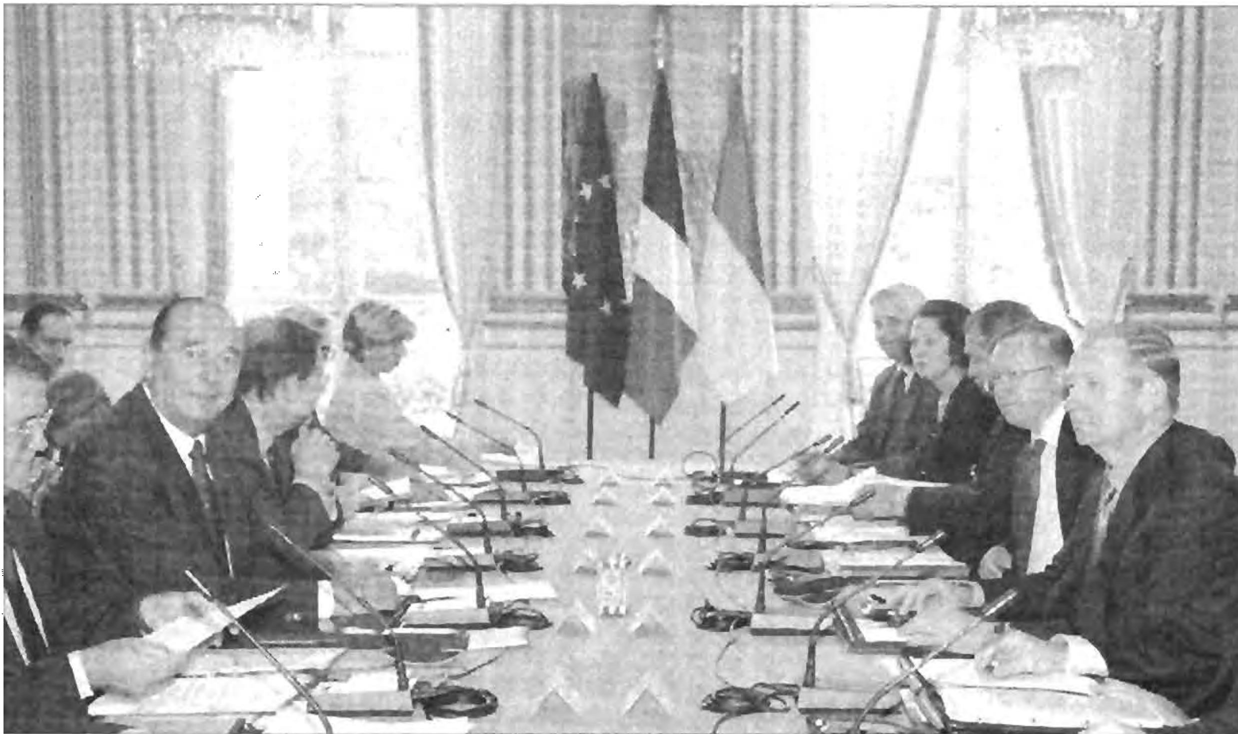
КИЇВ. – 19 вересня на 166-й день народження Київського національного університету імені Тараса Шевченка, за традицією були названі імена нових почесних докторів. Цього почесного звання, за рішенням вченої ради, удостоєні професор Паризького університету П'єра й Марії Кюрі французький вчений-хемік Жак Фрейсар, ректор Московського державного університету Віктор Садовничий і ректор Національної юридичної академії України Василь Тацій.

Світовий конґрес українців Холмщини та Підляшшя

ЛУЦЬК. – Третій Світовий конгрес українців Холмщини і Підляшшя, в якому беруть участь делегації з міст Варшави і Холма Республіки Польща, а також відповідних товариств з Львівської, Рівненської, Тернопільської, Івано-Франківської, Дніпропетровської та ряду інших областей України, відкрився 19 вересня у Луцьку. У програмі форуму, що триватиме три дні, – проведення дводенної наукової конференції з проблем депортованих українців, мистецькі зустрічі, відвідання музею Волинської ікони, де зберігається знаменита ікона Холмської Божої Матері, а також поїздка його учасників до міста Холма, де вони візьмуть участь в урочистостях з нагоди свята Різдва Пресвятої Богородиці.

ДІНАУ

Президент Кучма: Україна прямує до Европи

Під час розширеного засідання Европейської комісії, в рамках якого проходила паризька зустріч Україна – ЕС.

КИЇВ, 16 вересня. – Паризька зустріч Україна – ЕС, в якій взяв участь Президент України Леонід Кучма, закінчилася на оптимістичних нотах. Журналісти у своїх звітах цитують слова Президента Франції Жака Ширака: мовляв, допомогти Україні в процесі европейської інтеграції – обов'язок і необхідність. Під час зустрічі обговорені широке коло економічних і політичних питань, проблема закриття ЧАЕС, співпраця у спорудженні компенсуючих потужностей, а також постачання палива для теплоелектростанцій України взимку. Серед інших питань зустрічі – виконання Угоди про співпрацю між Україною та ЕС, участь Києва в упорядкуванні транспортних коридорів, відновлення судноплавства по Дунаю.

За підсумками зустрічі Україна-ЕС сторони прийняли спільне Комюніке. Президент України підтвердив, що стратегічною метою нашої держави залишається інтеграція до Европейського союзу. Зокрема він повідомив, що в Україні прийнято програму інтеграції України в ЕС і цю програму на зустрічі сприйнято із розумінням. Президент Л. Кучма підкреслив, що останнім часом значно зросли закордонні інвестиції в українську економіку, в тому числі й французькі, які на вересень становили близько 50 млн. дол. Президент Франції Жак Ширак на прес-конференції після зустрічі відзначив, що українсько-французькі взаємини вийшли на вищий рівень. Франція, як ніколи, бажає зближення України з Европейським союзом, бо Україна є европейською країною – і не лише географічно, а й робить багато для зміцнення европейської безпеки та співробітництва. Жак Ширак підтвердив, що під час головування Франції в Европейському Союзі триватиме зближення України з ЕС, зокрема в пляні виконання Угоди про партнерство і співробітництво. За його словами, важливим є митне співробітництво, закриття ЧАЕС та підготування України до вступу до Світової організації торгівлі. Голова Европейської комісії Романо Проді сказав, що розширення Европейського Союзу не має на меті обмежувати інтереси України, тому що реформи, які проходять в Україні, важливі для стабільности в Европі. Р.Проді повідомив, що після узгодження з Міжнародним валютним фондом питань щодо відновлення фінансування буде також відновлено програму TASIC і надано Україні 92 млн. евро.

УНІАН

Митрополит Мефодій...

(Закінчення зі стор. 1)

канонічними документами Київської митрополії Вселенського патріярхату, які діяли до 1686 року. Помісний собор визнав неканонічним період перебування Київської митрополії під юрисдикцією Святішого синоду Російської Православної Церкви. УАПЦ в Україні зберігає особливу пошану до Вселенського Патріярха Константинополя й вважає його історичним главою Української Церкви, наголошується в цьому документі. Було прийнято рішення продовжувати працю над створенням єдиної помісної Української Православної Церкви спільно з українськими православними громадами інших юрисдикцій під благословенням Вселенського Патріярха. Сприятиме у цій роботі УАПЦ єпископат канонічної Української Православної Церкви в діяспорі. Помісний собор прийняв також зміни до свого статуту.

Святою Літургією, яку очолив новообраний предстоятель Української Автокефальної Православної Церкви Митрополит Тернопільський і Подільський Мефодій, розпочався останній день роботи помісного собору цієї Церкви. Після Літургії відбулися богословські дискусії з питань повсякденного життя Церкви. Було обговорено проблеми православних парафій, майбутнє духовної освіти, перспективи прославлення нових святих УАПЦ, можливості діялогу з іншими християнськими Церквами щодо об'єднання в єдину помісну Православну Церкву України. За підсумками праці собору прийняті послання УАПЦ до українського віруючого народу та звернення до Президента України Леоніда Кучми.

Оскільки Помісний собор УАПЦ ще більшою мірою актуалізував питання об'єднання українського православ'я, то це змусило й Українську Православну Церкву Московського Патріярхату висловити власну думку щодо перспективи об'єднання. Як свідчить УНІАН, поінформовані джерела в УПЦ вважають, що створення єдиної помісної Православної Церкви в Україні почнеться відразу після того, як Патріярх Філарет відмовиться від претензій на патріярший престол. Мовляв, саме у такому розвитку подій зацікавлений Константинопіль. Ці самі джерела в УПЦ певні, що об'єднану Православну Церкву в Україні очолить особа, мало відома широкому загалові. Щодо намірів Патріярха Філарета, то можна передбачити тільки те, що він не стоятиме осторонь процесу об'єднання українського православ'я.

УНІАН

Відкритий лист до Президента України Леоніда Кучми

Достойний Пане Президенте!

До Вас звертаються члени Наукової Ради Світового Конґресу Українців. Хочемо довести до Вашого відома, що ми глибоко стурбовані станом речей в культурній та духовній сферах суспільного життя в Україні, зокрема в галузях науки, мистецтва, освіти, у пресі, на книжковому ринку та в телебаченні.

Ми не годимося з думкою, що все повністю залежить від економічного стану країни і що при теперішній економічній кризі не можна уділити фонди на культурні потреби.

Повноцінне життя будь-якої країни позначене гармонійним поєднанням матеріяльної і духовної сфер буття. Україна не повинна бути винятком. Ми вважаємо, що розвиток економіки без одночасного всебічного розвитку гуманітарно-духовного аспекту життя приводить до загального занепаду культури і шкодить престижу країни.

Довголітнє принижування української культури і фізичне винищення кращих представників народу довело людей до стану інертности, до зникнення особистої ініціятиви у протиставленні неґативним явищам існування. Методами „сповільненої дії" тоталітарному режимові у великій мірі вдалося позбавити народ прагнення свободи, приглушити в ньому любов до рідної землі, до рідної мови. І при цьому заглушити голос совісти, почуття морального обов'язку й відповідальности, які століттями виконувала християнська Церква.

При такому стані речей не можна залишати народ напризволяще в надії, що тепер, коли Україна стала незалежною, все само стане на своє місце. Людям треба допомогти, як допомагають тяжко хворому.

Перед владними структурами України стоїть велике й нелегке завдання: вжити радикальних заходів для повернення українцям національної гідности. Це можна зробити тільки добре організованою працею членів адміністрації на всіх рівнях, роз'ясненням важливости підтримки культурно-духовного розвою життя.

Сьогодні серед освіченої молоді помічається рух відтворення української культури, бажання піднести престиж української мови. Це бажання треба підтримати. Саме мовне питання стоїть тепер у центрі уваги багатьох людей в Україні.

За попереднього режиму велася цілеспрямована русифікація. Хоч українська мова не була офіційно заборонена, робилося усе, щоб вона стала „неперспективною". Це робилося не лише впровадженням русизмів, але й втручанням в саме єство української мови на рівні морфології, фонетики й синтакси.

На жаль, у декого в Україні існує переконання, що це все „природні" зміни у розвитку мови, і тому нічого виправляти не потрібно. Їм необхідно пояснювати справжню історію цих примусових нововведень і підкреслювати, що мова є не тільки засобом спілкування, але й втіленням певного світобачення даного народу, його „душею".

Українська мова має найдавніші слов'янські мовні риси, втрачені іншими слов'янськими мовами, отже, цей скарб треба зберігати. Ця мова повинна вільно лунати в етері по всіх просторах української землі, з'являтися на шпальтах часописів та журналів, вести перед у книжкових виданнях, стати дійсно державною мовою в усіх урядових установах.

Існує ще одне явище, яке викликає стурбованість: грабування національних духовних скарбів із прадавніх храмів, таких як Печерська Лавра. Вважаємо, що треба негайно припинити грабіжницьке вивезення цих скарбів за межі України і добитися повернення вивезених.

Хочемо вірити, що український народ, за допомогою Уряду, Верховної Ради та Вас особисто, Пане Президенте, нарешті відчує себе господарем своєї землі і заявить свої права на повний розвиток своєї культури. Тоді в нього зродиться гордість за свою державу, і це допоможе піднесенню престижу українців як повноцінної нації серед народів світу.

За Президію Світової Наукової Ради при СКУ –

д-р **Любомир Винар** – голова, д-р **Ася Гумецька** – заступник голови, д-р **Осип Мартинюк** – секретар, д-р **Василь Верига** – представник на Канаду, д-р **Аркадій Жуковський** – представник на Францію, д-р **Стефан Козак** – представник на Польщу.

28 серпня 2000 р., Торонто

Українська конопля вирощуватиметься в Австралії

СУМИ. – Першу партію насіння конопель відправив до Австралії колектив Всеукраїнського науково-дослідного інституту луб'яних культур Академії аграрних наук України. На полях Глухівського району Сумської області науковці виводять нові високопродуктивні сорти безнаркотичних конопель, насіння яких надходить господарствам не тільки України, а й багатьох країн Европи. Так, у Канаді насіння традиційної української культури щороку висівається на двох тисячах гектарів. Співдружність із зарубіжними партнерами сприяє економічному розвитку інституту та вирішенню наукових проблем.

ДІНАУ

АМЕРИКА І СВІТ

США готові використати силу проти Іраку

НЬЮ-ЙОРК.– США попередили Ірак про те, що "у разі необхідности" готові застосувати військову силу. "Ми маємо істотний військовий контингент в реґіоні і готові використати його відповідним чином, коли вважатимемо за потрібне", – заявила на прес-конференції в штабквартирі ООН Державний секретар США Меделин Олбрайт. На її думку, "застосування сили можна виправдати у випадку, якщо іракський режим здійснюватиме провокації проти курдів на півночі країни, погрожуватиме сусіднім державам або військовикам США". Використати силу можна також і тоді, коли стане очевидним намір Багдада виробляти зброю масового знищення, вважає Олбрайт.

Криза в Англії спонукає до збільшення видобутку нафти

ЛОНДОН.– Активні секретні консультації між Европейським Союзом, США і ОПЕК сприяли попередньому домовленню про те, що ОПЕК найближчим часом збільшить видобуток нафти на два мільйони барелів за добу. Про це стало відомо з високопоставлених джерел на лондонській Міжнародній нафтовій біржі. Упродовж останніх днів під координацією британського прем'єра Тоні Блера, уряд якого зіткнувся з найгострішою бензиновою кризою, відбувалися інтенсивні переговори з Савдійською Арабією і Кувайтом з метою переконати їх збільшити видобуток нафти. Країни ОПЕК "відгукнулися" на прохання европейських країн і готові швидко збільшити видобуток.

Провідні країни – за зниження цін на нафту

БЕРЛІН.– Сім провідних індустріяльних країн світу плянують оприлюднити спільну ініціятиву, спрямовану на зниження цін на нафту на світових енергетичних ринках. Як стало тут сьогодні відомо з достовірних джерел, під час зустрічі міністрів фінансів "групи семи", призначеної на 23 вересня в Празі, буде оприлюднено спільну заяву щодо "енергетичної кризи".

Представник Ватикану прибув до Китаю

ПЕКІН.– Міністерство закордонних справ Китаю спростувало твердження про те, що візита спеціяльного представника Ватикану кардинала Роже Ечеаре до Пекіну має на меті налагодження дипломатичних контактів. За офіційною версією, кардинал прибув у Китай на запрошення Академії суспільних наук. Встановлення дипломатичних взаємин Китаю з Ватиканом залежить від конкретних дій останнього – він має припинити практику втручання у внутрішні справи Китаю, використовуючи для цього релігійні мотиви, сказав представник Китаю.

В Освенцімі відновлено синагогу

У Польщі, на території колишнього концентраційного табору Освенцім (Аушвіц) після реставрації знову відкрилася синагога. Будівля початку XX століття є єдиною спорудою, що збереглася в місті Освенцім після війни. На церемонії відкриття відновленої синагоги були присутні колишній спікер ізраїльського кнессету Шевах Вайс і принц Хасан бен-Талал, брат померлого короля Йорданії. Реконструкція будівлі обійшлася в 10 мільйонів долярів і була фінансована еврейськими організаціями з різних країн світу. Передбачається, що кожного року в синагогу будуть приходити біля 50 тисяч осіб.

Голляндський парлямент дозволив шлюби між чоловіками

Підтверджуючи репутацію "країни відкинутих заборон", парлямент Нідерляндів ухвалив закон, що офіційно дозволяє гомосексуальним парам одружуватися і усиновлювати дітей. Таким чином, голляндські одностатеві пари дістали ті ж права, що і гетеросексуальні сім'ї. На підтримку закону проголосували 107 депутатів, проти – 33. Новий закон про гомосексуальні шлюби підтримало, згідно з опитами, 62 відсотки голляндців.

Повітряний терорист здався владі

ДУБАЙ.– Щасливо завершився інцидент із захопленням громадянином Іраку катарського пасажирського літака, що прямував зі столиці Катару в Амман. Озброєний ножем 33-річний іракець Адель Фахд Джахід, видворений з Дохі в Йорданію за рішенням катарського суду за "незаконний в'їзд" у Катар, погрожуючи підірвати аеробус А-300, зажадав посадити його в будь-якому летовищі, але не в йорданській столиці. На борту літака перебувало 133 пасажири і 11 членів екіпажу. Він здійснив вимушену посадку в савдійському місті Хаїль, де іракець здався місцевій владі.

Перші переговори військовиків Північної і Південної Кореї

СЕУЛ.– Глави військових відомств Північної Кореї і Південної Кореї обмінялися посланнями, в яких визначено дати, конкретне місце і порядок денний перших в історії міжкорейських взаємин переговорів глав цих відомств.

Придністровська "валюта" подорожчала в оригінальний спосіб

КИШИНІВ.– У Придністров'ї вийшли в обіг металеві монети номіналом 25 і 50 придністровських рублів. Щоправда, поки їх штампували, інфляція знецінила придністровську "національну валюту" настільки, що за ці гроші вже нічого не купиш. Одна хлібина, наприклад, коштує 800 тисяч придністровських рублів (приблизно – одна гривня або 20 центів). Тому Придністровський банк прийняв рішення монету вартістю 25 рублів вважати монетою у 25 мільйонів рублів, а монету у 50 рублів – у 50 мільйонів. Тепер ці гроші вже чогось варті, адже середня зарплата в Придністров'ї складає 10-15 мільйонів. Отож, за два місяці роботи працівник може покласти у гаманець одну монету у 25 мільйонів.

ДІНАУ, Інтерфакс

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу - відповідно $40.00 і $25.00. В Україну, Европу й Австралію $50 (авіапоштою - $160, в Австралію - $175). За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Україна на Олімпіяді-2000

Навіть далекі від спорту люди засіли до телевізорів, щоб побачити свято відкриття Олімпіяди-2000 в австралійському місті Сидней. Зачаровані казковим видовищем, яке передувало урочистому проходженню спортивних делегацій, українські глядачі усе ж з чекали на появу делегації незалежної України. Ніби й не вперше Україна бере участь у Олімпійських іграх, а радісне відчуття її самостійної появи на міжнародній спортивній арені не минає, породжує святковий настрій. І ось вже йдуть наші спортсмени – веселі, з синьо-жовтими прапорцями в руках. Понад півтори сотні українських посланців приїхали до Сиднею – це одна з найчисленніших делегацій! Дещо засмутила названа на презентації чисельність населення України – 48.5 мільйона: усе менше стає українців на рідній землі... А порадувала та обставина, що тепер на олімпійських стадіонах стало менше політичного протистояння, і ця міжнародна імпреза почала повертатися до свого спортивного першоджерела. Змагання, які триватимуть до 1 жовтня, охоплюють 296 спортивних дисциплін – 166 для чоловіків і 118 – для жінок, 12 змішаних.

Започаткувала політичне суперництво на стадіонах гітлерівська Німеччина в 1936 році, а продовжив, як і слід було очікувати, комуністичний СССР, який ввійшов у олімпійський спорт після Другої світової війни. Участь в іграх представників комуністичного блоку була аж ніяк не спортивною, тому що вони принесли на Олімпіяди численні технічні махінації, несумлінне суддівство, застосування фармакологічних засобів, хабарництво, ворожнечу. Участь спортсменів з України в змаганнях не була помітною для світу, тому що усі перемоги записувалися на рахунок СССР. І тільки закордонні українські спостерігачі, зокрема й „Свобода", намагалися полічити, скільки медалів здобули вихованці саме українського спорту. А в 1996 році, на попередній Олімпіяді, Україна здобула вже 23 медалі, з них 9 – золотих. За цим показником вона посіла десяте місце серед держав – учасниць змагань.

Олімпіяда-2000 ще триває, усі прихильники українського спорту стежать за змаганнями і вже мають привід для першої радости: українська спортсменка Яна Клочкова відразу ж здобула золоту медалю з плавання на 400 метрів, гімнасти мають срібну. Змагання з ряду інших видів спорту засвідчили, що українці були недалекі від перемоги, але це стало потіхою лише для тих, хто вболіває за Україну, бо насправді на Олімпіяді беруться до уваги переважно золоті медалі, а інші досягнення залишаються поза пресою і телебаченням. Так само залишається поза увагою широкої громадськости і ще одна риса останніх Олімпіяд, яка прийшла на зміну політизації ігор. Тепер перешкодою до справді спортивного спілкування стає комерціялізація Олімпіяд. Надто важливим для телебачення стає показ реклям тих фірм, які більше за це заплатять. Переможці мають з'являтися виключно на тлі реклям, найгостріші моменти боротьби можуть взагалі не з'явитися на екранах, коли в цей час йде реклямна вставка. Усе відчутнішою стає не спортивна боротьба, а конкуренція спонзорів і реклямодавців. Це зауважили спостерігачі ще під час Олімпіяди 1984 року в Лос-Анджелесі. Австралія нинішнього року робить спробу уникнути допомоги приватних меценатів, щоб позбутися їхнього впливу на організацію і висвітлення змагань. Можливо, її приклад започаткує зміни у цій площині.

Тим часом Олімпіяда-2000 триває, і Україна утверджує на ній свій спортивний авторитет.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про вміння чекати

Чи ви не завважили, дорогі читачі, скільки ви та усі люди довкруги вас тратять часу на чекання із різних-презірних причин? І власне кажучи, дивує мене завжди, з якою терпеливістю вони це роблять, хоча це частенько пов'язане із безнадійністю того чекання. Ось візьмімо, наприклад, чекання в авті, коли впадете у т. зв. „корок" і стаєте залежними не від своїх сил, а від того чи та коли опорожниться шлях. Сидите в авті, довкруги самі авта, неможливо ані вискочити, ані пройтися, аж доки ланцюг авт не рушить з місця. А цей ланцюг, здається, з кожним роком більший. Правда, від короткого часу, завдяки новим підручним телефонам, невільники автового руху можуть використати час чекання на телефонічні розмови, але вони не завжди потрібні і не кожен їздець такий телефон має, та ще й до того деякі штати забороняють їх у авті вживати. Важко також читати, бо очі мусять слідкувати за рухом на шляху.

У висліді маєте сотні і тисячі осіб, що, вп'ялівши очі перед себе, чекають спокійно, скільки треба. Часом, як це чекання в „корку" тягнеться надто довго, декому терпець уривається. Тоді водії зачинають трубіти або таки виходять з авт, хоча це ніяк не допомагає. У висліді ми, водії авт на американських шляхах, уміємо врівноважено і довго чекати – бо нічого іншого нам не залишається.

Не менше врівноважено та спокійно чекають сотні осіб щоденно на інші середники комунікації – на автобуси, поїзди чи підземні залізниці. А спостерігаєте часом довгі черги біля театрів чи інших публічних місць? Люди стоять спокійно і врівноважено, дарма, що черги бувають дуже довгі. Стоять і чекають, щоб здобути квиток на одну із численних мистецьких естетичних насолод. Тут, принаймні, можна виправдати вміння і терпеливість чекання тим, що це дає можливість пережити гарний спектакль, але чим виправдати спокійне і врівноважене чекання в „корку" на американському шляху? Але не тільки на шляху можна спостерігати це спокійне чекання. Проживаючи віднедавна в Нью-Йорку, бачу це вміння чекати в різних обставинах, в яких приходиться бути. Ось забігаю до поштового уряду, щоб переслати книжку. А там, щоб дістатися до віконця, черга довга-довга. Стаю, однак, до неї та рахую, що переді мною ще стоїть двадцять дві особи. Правда, віконця зі службовиками мають аж чотирнадцять чисел – але бачу, що тільки три відкриті. Стою, бо іншого вибору немає, та час від часу глипаю на годинник. А три „працюючі" урядовці ніяк не поспішають в роботі. Рівно 42 хвилини після приходу до поштового уряду я стою перед урядовцем, щоб за одну хвилину заплатити за вислання книжки. А люди стоять у черзі із байдужими обличчями і чекають терпеливо. Цю картину бачу кожний раз, коли приходжу до поштового чи іншого уряду, байдуже – чи це пошта, банк, чи інша урядова установа.

Але чи тільки я це бачу? Здається, що це безнадійне чекання – це немов левина частина нашого життя. Здається, що людина просто більшість свого життя чекає на щось, на когось, на одне чи друге, але завжди чекає. І це вміння чекати іде з нами впродовж нашого дозрілого життя. А останнім акордом є спокійне чекання на його закінчення.

О–КА

В гостях у тих, хто дає нам інформацію

Про вигідні умови продовження передплати інформаційної продукції, в тому числі й ілюстративної, з одним із найбільших агентств України – ДІНАУ, про шляхи отримання інформації та її правдивість, а також про роботу журналістів України в нових умовах, йшлося на зустрічі головного редактора "Свободи" Раїси Галешко, яка днями побувала у Києві, з керівництвом Державного інформаційного агентства України. Сьогодні ДІНАУ має кілька десятків передплатників у багатьох країнах далекого зарубіжжя, зокрема у США, Канаді, Бразилії, Австралії, Арґентині. Багатьом українським засобам масової інформації, які не мають змоги купувати інформаційну продукцію, а також деяким релігійним установам ДІНАУ надає послуги безплатно.

На фото: Раїса Галешко (крайня ліворуч) на зустрічі в ДІНАУ. Поруч – Галина Бічуріна, головний спеціяліст відділу реалізації інформаційних проєктів; Анатолій Григор'єв, начальник управління підготовки міжнародної інформації, та Юрій Зайцев, перший заступник генерального директора.

Світлив **Анатолій Михайлов**, фотокореспондент ДІНАУ.

ІНТЕРВ'Ю „СВОБОДИ"

Почесне звання мобілізовує

Президент Чикагського банку "Певність" Юліян Куляс став почесним доктором правничих наук Українського Вільного Універси-тету у Мюнхені. На початку цього року мені вдалося побувати у рідному Львові, куди був запрошений на ювілей газети, яку редагував впродовж чверті віку. Звичайно, що не обминув нагоди зустрітися зі студентами та викладачами факультету журналісти ки, в якому мав честь викладати. Тривала зустріч відбулася з деканом Михайлом Присяжним, з яким колись починав працювати на катедрі "Основи газетної справи". Нині він професор, доктор наук, впродовж кількох років працював в Українському Вільному Університеті у Мюнхені.

Михайло Присяжний, між іншим, згадав, що мав честь бути присутнім на урочистому засіданні науковців університету, під час якого відомому діячеві західньої діяспори Юліяну Кулясу було присвоєно почесне наукове звання „Doktoris Iuris Honoris Causa".

– Ви, напевне, добре знаєте цього видатного українського громадського діяча? – поцікавився мій співрозмовник.

– Звичайно, знаю, його знає вся Америка, адже у свій час він входив до складу авторитетної урядової комісії, яку очолював Президент США Рональд Рейган. Відомий він і в українському світі, адже тричі головував на всесвітніх конгресах українців.

Я подякував колезі за корисну інформацію, і як тільки повернувся додому, відразу подзвонив панові Кулясу. Він був здивований, звідки я отримав ці відомості, однак не став протидіяти моїм намірам. У визначений день і годину я був запрошений до його затишного кабінету, де і відбулася наша тривала розмова. Привітавши пана Куляса з високою відзнакою, я нагадав, що, наскільки мені відомо, таке почесне наукове звання присвоєне йому одному з перших у західній діяспорі.

– Дякую на доброму слові, готовий відповідати на ваші питання, – з приємною усмішкою на вустах відповів пан Куляс.

– Найперше просив би коротко розповісти про історію Вільного Українського Університету.

– Університет був заснований у 1922 році у Відні, а потім переїхав до Праги. Після Другої світової війни довелося знову змінити місце перебування цього наукового закладу, він опинився у Мюнхені і перебуває там до цього часу. В приміщеннях історичного будинку університету виступав славетний композитор Моцарт, читав студентам лекції геніяльний Ейнштайн. Сьогодні Вільний Український Університет готує спеція-лістів вищої кваліфікації на факультетах економіки і права, насамперед для потреб ринкової економіки України.

– Хто фінансово підтримує університет, хто забезпечує його подальше існування ?

– Раніше всі турботи про заклад брав на себе уряд Федеративної Німеччини, а в даний час ці турботи лягли на плечі Баварії. Між іншим, представники уряду Баварії були присутні на церемонії вручення мені, а також меру Львова Василеві Куйбіді, бізнесмену і багатолітньому скарбникові Наукового товариства імені Шевченка Володимирові Раку дипломів почесного доктора. Цієї відзнаки був також удостоєний добре знаний у світі американський політичний діяч Збігнєв Бжезінський. Однак, через певні обставини він не міг прибути до Мюнхену, йому були вручені почесні відзнаки у Вашінгтоні. До речі, в минулому році звання почесного доктора отримали президент України Леонід Кучма та колишній міністер закордонних справ України Генадій Удовенко.

За традицією, кожний почесний доктор після вручення йому диплому повинен був виступити з промовою. Я говорив німецькою мовою, якою колись добре володів.

– Чи могли б Ви коротко викласти зміст своєї промови ?

– Я коротко розповів про свою життєву дорогу і діяльність. Коли мені сповнилося п'ять років, гітлерівці вивезли батька до Німеччини на примусову працю. Моя родина, як і тисячі інших українців, жила в таборах, умови були дуже важкими. Врятувало мене те, що батькам вдалося дістатися до Америки, де я мав змогу не тільки здобути освіту, але і стати активним членом української громади, яка має своїм головним завданням служіння Україні.

– Ви також маєте американське вчене звання ?

– В 1959 році я захистив дисертацію в університеті і отримав звання доктора правничих наук.

– Під час вашого перебування у Німеччині там відбулася конференція, присвячена збереженню українських установ у Західній Европі. Поділіться, будь ласка, своїми думками з цього приводу.

– Справа в тому, що в даний час Україна має у Франції, Великобританії, Бельгії та Німеччині свої будинки. В одному з них, наприклад, був український культурний центр, в якому плідно працював наш славетний вчений доктор В. Кубійович. Европейська українська громада сьогодні не може їх самостійно утримувати, не має змоги взяти опіку над ними і Україна, а між тим, в цих приміщеннях плянується створити культурні осередки під назвою „Доми Шевченка".

– Що вирішила конференція?

– Вирішила за всяку ціну втримати ці будинки, віце-прем'єр Микола Жулинський, який брав участь в роботі конференції, сказав, що Україна в силу своїх можливостей буде всіляко сприяти вирішенню цієї справи.

Хоч бесіда, яку я пропоную читачам, відбулася деякий час тому, надсилаю її до „Свободи" у дні святкування 9-ої річниці Незалежної України – нехай ця розповідь стане подарунком для почесного доктора наук, активного члена української громади в США Юліяна Куляса.

Вів інтерв'ю
Анатолій Гороховський

ПОЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД

Осінні тривоги провідників України

- **„Третє місце серед корумпованих держав світу".**
- **Гості з Венеції.**
- **Рух об'єднується.**
- **Парлямент не зважає на попередження Президента.**

Андрій Тичина, „День"

Україна – найкорумпованіша держава серед країн колишнього СРСР та третя за рівнем корупції у світі. Такими є невтішні дані чергового щорічного висновку міжнародної організації Transparency International (штаб-квартира у Берліні), яка з 1995 року регулярно визначає індекси корумпованости для більшости країн світу. **За рівнем чистоти влади Україна заробила 1.5 точки з 10 можливих і посіла у списку відповідно 88 місце з 90, тобто третє знизу.** Менше лише від післявоєнної Югославії та Нігерії. Причому цей показник з року в рік гіршає – впродовж минулих років ситуація в Росії та країнах СНД оцінювалася гірше, ніж в Україні, а тепер усі вони зайняли рядки вище. Звичайно, опубліковані водночас у 70 країнах дані Transparency International далекі від математичної точности й мають суб'єктивний характер. Адже ніхто не підраховував реальну середньостатистичну кількість хабарів на душу чиновника й тим паче не враховував середній розмір хабара в кожній окремій країні. Просто 8 незалежних організацій провели 16 досліджень, під час яких було опитано керівників великих транснаціональних компаній, бізнесменів, аналітиків і просто широку громадськість. І ті, керуючись власним досвідом праці в кожній із країн, а також прочитаним про них у періодичній пресі, поставили свої оцінки. Навіть виконавчий директор Transparency International Джеремі Повп визнає, що оцінка частково „відображає вплив нещодавніх скандалів, які завдали шкоди сприйняттю доброчесности в країні". Ну не писала світова преса останнім часом про Україну нічого такого, що не було б пов'язано з прізвищами Лазаренка, Тимошенко або Волкова. З усіма наслідками, що випливають звідси. Звичайно, важко собі уявити, що в Україні з корупцією гірше, ніж, припустімо, в Грузії чи Колюмбії. Але проблема в тому, що цей висновок і не претендує на 100-відсоткову об'єктивність. Він просто відображає загальний настрій світової громадськости та, в свою чергу, впливає на абсолютно конкретний настрій потенційних інвесторів і міжнародних організацій. Того ж Світового банку, наприклад. Або Ради Европи...

Політологи вже встигли зазначити, що звіт Transparency International збігся принаймні з трьома подіями: вирішенням питання про поновлення кредитування України з боку МВФ і вивченням Радою Европи процесу української конституційної реформи та початком паризької зустрічі „Україна – ЕС". Дивно, але факт — українське представництво організації міститься в одному приміщенні з „Українською правничою фундацією" Сергія Головатого й навіть використовує „домен" фундації у своїй електронній адресі. І сам же Головатий на презентації звіту коментував його результати. Недоброзичливці відразу ж вбачили у цьому підступи української опозиції, яка самовіддано дискредитує Україну в очах Заходу. Хоча не так вже й просто засумніватися в об'єктивності та незаангажованості такої авторитетної та розгалуженої організації, що фінансується USAID і Фондом Сороса.

У будь-якому випадку пункт «корупція» є одним з найважливіших у секретній доповіді Моніторингового комітету про ситуацію в Україні, відісланій, всупереч правилам (зазвичай такі документи надають лише національній парляментській делеґації), в адміністрацію Президента та Кабінет Міністрів. Її зміст покищо дипломатично не розголошується.

У цей же час у Києві працюють доповідачі Венеціянської комісії Ради Европи (консультативного органу РЕ з конституційних питань), які готують для Парляментської Асамблеї проєкт рішення щодо двох законопроєктів про внесення змін у Конституцію: „президентського" та „депутатського". Лише ступивши на українську землю, один з „венеціянців", професор Бертелі, поспішив заспокоїти український політикум, пояснивши мету візити лише прагненням „допомогти українському народові знайти вихід з конституційної кризи". „На даному етапі немає підстав для виключення України з Ради Европи", – зазначив він.

Судячи з дій офіційного Києва, не можна сказати, що допомоги з Венеції в Україні з нетерпінням чекають. До останнього моменту ні преса, ні навіть самі члени делеґації не були поінформовані про програму їхньої візити, й навіть назва готелю, в якому вони зупиняться, залишалася великим секретом. Було відомо, що вони мають переговорити з кимсь у адміністрації Президента, побувати в Конституційному суді й Міністерстві юстиції, а також зустрітися з першим віце-спікером Віктором Медведчуком. Щоправда, самим „венеціянцям" дуже хотілося, крім іншого, побачитися віч-на-віч і з представниками опозиції, які готували альтернативний проєкт внесення змін у Конституцію, оскільки вони все ж таки мають дати висновок щодо обох варіянтів. Як відомо, Конституційний суд вирішив, що „депутатський" законопроєкт не зовсім відповідає Конституції й надалі в Україні він практично не береться до уваги. А от в Европі дуже навіть береться. І ще не відомо, який з двох варіянтів там вважатимуть таким, який більше відповідає „нормам европейської демократії".

Отож доведеться „венеціянцям" попрацювати з двома текстами. Якщо не з трьома. Новий документ має бути найближчим часом зареєстрований у секретаріяті ВР з ініціятиви комуністів. Шансів у нього, звичайно, немає.

(Закінчення на стор. 6)

Чи здобуде Україна ще 14 медалів на Олімпіяді?

З надією чекаємо ми на вислідн 27-ої Олімпіяди в Австралії, сподіваючись, що наші українські змагуни повезуть в Україну нову частку олімпійських медалів. А тим часом 40 років тому, в 1960 році, на 17-их Олімпійських Іграх в Римі українські спортсменки здобули аж 14 золотих медалів, але... для СССР, а не для України. Про це читаємо у „Свободі" від 14 вересня 1960 року:

„Українці здобули 14 золотих медаль для Совєтського Союзу. В олімпійських Ігрищах, які саме закінчилися, репрезентанти Совєтського Союзу здобули для цієї країни перше місце в неофіційному точкуванні перед ЗДА, які опинилися на другому місці та перед Німеччиною, Італією, Мадярщиною, Австралією і Польщею.

На 43 золоті медалі, що їх здобув Совєтський Союз, 14 здобули змагуни зі Совєтської України, включаючи тут українців з-поза території України.

Крім згаданих вже давніше перемог, українці в останніх днях здобули такі осяги: Віктор Цибуленко – перше місце в меті ратищем, Ляриса Латиніна – одну золоту, дві срібні, та одну бронзову медалю в індивідуальній руханці жінок, Борис Шахлин – у руханці чоловіків чотири золоті медалі і Поліна Астахова – одну золоту, дві срібні та одну бронзову медалю в індивідуальній руханці жінок.

Коли б взяти під увагу окремо точкування українських учасників Олімпійських Ігрищ, враховуючи тут всі золоті, срібні та бронзові медалі, плюс дальші місця в цих Олімпійських Ігрищах, то Україна мала б третє місце, зараз після ЗДА та СССР. Це поставило б СССР на другому місці після ЗДА".

Знаючи завчасу, що українці виступатимуть на 17-ій Олімпіяді лише під прапорами СССР, в США влаштували „Малу Олімпіяду" на „Союзівці". У „Свободі" від 7 і 13 вересня було вміщено звіт із цієї спортивної імпрези: „Понад 100 учасників і біля 1000 глядачів „Малої Олімпіяди" на Союзівці". До звіту додані висліди цих змагань у різних спортових дисциплінах, передусім в тенісі і плаванні.

І нинішнє число „Свободи" має таку публікацію: добра традиція живе!

Названі нові лавреати премії імени Євгена Чикаленка

Премію, що носить ім'я великого українського патріота і мецената Євгена Чикаленка, Ліґа українських меценатів присуджує щороку, до Дня незалежности України, – за особливий благодійний внесок у справу національного відродження. Лавреатами премії можуть стати авторитетні добродії, які щедрими пожертвами сприяли утвердженню благодійництва в Україні, цілеспрямовано підтримуючи важливі наукові дослідження, культурне будівництво, видання творів, часописів, гідних цього імені.

Першими лавреатами премії було названо Володимира Кашицького, громадянина Польщі, подружжя Іванни і Маріяна Коців зі США. Згодом лавреатами цієї премії стали Дарія і Михайло Ковальські та Доріс і Петро Кулі з Канади.

Рішенням нещодавніх зборів Ліґи премію імені Євгена Чикаленка було присуджено втретє. Лавреатами премії цього року визнано Романа Смика та Степана Петелицького.

Роман Смик – американський українець, громадянин США. Доктор медицини, відомий громадський діяч, меценат. Народився у селі Жовчеві Рогатинського району на Станіславщині (нині Івано-Франківська область). Здобув медичну освіту в Німеччині, від 1950 року проживає в США. Заснував там при НТШ Фундацію Богдана Лепкого. Жертводавець на Енциклопедію українознавства, на розбудову заповідника Маркіяна Шашкевича у Вінніпезі (Канада), на Український католицький університет у Римі. Профінансував видання десятків книг, поміж якими „Азбука і абецадло" М. Шашкевича, „Блаженніший Патріярх Йосиф...", „Богдан Лепкий" В. Лева, а також збірок творів Б. Лепкого „Казки мого життя", „Під Різдво", „Під Великдень", „Начерки історії української літератури" та інші.

Степан Петелицький – громадянин Канади. Народився в селянській родині на Золочівщині. З юних літ був в ОУН. 1943 року був заарештований ґестапо, пройшов тюрми й концтабори. Все це згодом описав у своїй книжці спогадів „До Авшвіцу за Україну". Від 1950 року живе в Канаді, стає одним із співзасновників Світової Ліґи українських політичних в'язнів. Очолює благодійні організації, які допомагають українцям у Мехіко, Арґентині, Бразилії. Організував у місті Ванкувері відділ Суспільної служби українців Канади, довгий час очолював його. Нині – його почесний голова. Щороку, як координатор гуманітарної допомоги в Україну, привозить сюди кілька контейнерів з медичним обладнанням, вітамінами, одягом та взуттям. Степан Петелицький віддав благодійництву не тільки чимало власних грошей, а й зробив його змістом свого життя.

Новий навчальний рік у Києво-Могилянській академії

У відродженій Києво-Могилянській академії розпочався дев'ятий академічний рік. Цього літа до НаУКМА прийнято на навчання 768 спудеїв – 487 на бакалаврат, 226 на маґістерію, 52 до аспірантури і 3 на докторські програми. Крім того, 200 нових спудеїв стають до навчання на бакалаврських програмах нашої Миколаївської філії. Стільки ж вступило до колишньої нашої філії – Острозької академії, яка в цьому році дістала статус окремого навчального закладу. Ми радіємо, що за досить короткий час Києво-Могилянській академії вдалося не лише самій відродитися, але й вдихнути нове життя в давню і славну Острозьку академію, якій ми плянуємо й далі постійно допомагати.

За підсумками конкурсу „Студент року", що проводиться в Києві, НаУКМА визнано кращим серед 41 вищого навчального закладу столиці України за 1998–1999 роки. Підсумки цього конкурсу підбивалися з урахуванням конкурсу студентів, і наші вихованці показали себе якнайкраще. Серед 15 фіналістів у трьох номінаціях цього змагання, в якому взяло участь понад 1000 київських студентів, 9 були з НаУКМА. Двоє з них названі „Студентами року".

Інший конкурс – „Рейтинг'-99", – в якому брали участь 286 вищих закладів освіти України, проводила Міжнародна кадрова академія. НаУКМА тут посіла друге місце, пропустивши вперед лише Київський університет ім. Шевченка.

Попереду у нас важливі завдання, і весь колектив професорів та спудеїв НаУКМА сповнений рішучости й надалі успішно їх виконувати. А головне завдання полягає в тому, щоб підготувати нове покоління, що вже виросло в незалежній Україні, для активного державотворення. Вже понад тисячу наших випускників успішно працюють у державних і приватних українських структурах, обстоюючи своє бачення і розуміння шляхів побудови України як багатої і демократичної держави, що про неї мріяли мільйони синів і дочок нашого народу.

Вячеслав Брюховецький,
президент НаУКМА.

Спудеї *– давня назва учнів бурси та інших духовних навчальних закладів, а також учнів середніх і молодших кляс Київської духовної академії („Словник української мови", К.,1978).*

Висока нагорода меценатові П. Яцикові

Засновника й першого, а нині почесного президента Ліги українських меценатів, видатного мецената наших днів Петра Яцика з Торонто нагороджено орденом Ярослава Мудрого V ступеня. Цієї високої нагороди Петро Яцик удостоєний за щедрі пожертви на важливі наукові й освітні українські проєкти, що здійснюються в Гарвардському (США) й Альбертському (Канада) університетах, в Інституті Гаррімана при Колюмбійському університеті (США), в Освітній фундації, що носить ім'я мецената, і в Україні.

Прес-служба
Ліґи українських меценатів

Осінні тривоги...

(Закінчення зі стор. 5)

Конституційний суд його однозначно відхилить через ті ж причини, що й попередній „альтернативний". Але Петро Симоненко принаймні чітко дав зрозуміти, що його фракція не проголосує за президентський закон.

Найбільшою сенсацією тижня стало повернення „старого рухівця" Олександра Лавриновича в лоно НРУ. Особливої пікантности цій події додав натяк лідера фракції Генадія Удовенка на можливість передання в майбутньому керма правління Рухом в руки „молодої високоінтелектуальної людини", яка є „особистістю в українській політиці". У спадщину йому може дістатися абсолютно повноцінний Рух – уперше після торішнього розколу офіційно заявлено про прагнення до об'єднання НРУ і УНР в одну структуру. Важко сказати, що більше вплинуло на рішення Удовенка та Костенка почати домовлятися – щире бажання забути старі образи й побачити один в одному партнерів, а не ворогів, або ж просто усвідомлення неминучости поразки розрізнених «напіврухівських» організацій на майбутніх парляментських виборах. Навіть якщо це буде всього лише бльок партій, можна констатувати **явний прогрес у розвитку націонал-демократичного руху**. І парляментський кулак, разом із союзними з удовенківцями „Реформами-Конгресом", виходить більш ніж значний – 56 голосів. А з дружньою костенківцям „Батьківщиною" ще більше – всі 87. Питання лише, чи зійдуться характерами союзники Рухів. А якщо так, то в яке місце може вдарити цей кулак? У будь-якому разі парлямент, навіть пам'ятаючи виставлений Президентом термін до кінця вересня й загрозу вжити „адекватних заходів", не готовий міняти Конституцію. Ніхто навіть не береться передбачити, коли можна чекати винесення питання на порядок денний.

Президент покищо обмежується загальними фразами. Залишається тільки переконати в цьому експертів із Венеціянської комісії, яким всетаки вдалося зустрітися з парляментськими опозиціонерами. Запитання вони ставили представникам інших суб'єктів конституційного процесу не дуже приємні. Із другого боку, головне — розібратися в юридичному боці питання. Підкилимні політичні інтриги не повинні цікавити юристів.

Знайшлася ікона Холмської Божої Матері

Сенсацією стало оприлюднення місця зберігання найдревнішої української святині – чудотворної ікони Холмської Божої Матері, автором якої, за переказами, є євангелист Лука. Виявилося, що цю іконописну пам'ятку, котра вважалася назавжди втраченою, більш як півстоліття переховувала родина Коробчуків-Горлицьких з Луцька.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Зустріч провідників українських братських союзів в Парсиппані

Провідники українських братських союзів в Парсиппані (зліва) сидять: Іван Олексин, Уляна Дячук, Ігор Смолій, Петро Палюх, стоять – Мирон Солтис, Ірина Цьвікула-Корчинська, Христя Салдан-Шабловська, Одрей Томас, Марта Лиско, Стефан Качарай. Фото **Р. Гадзевич.**

13 вересня ц. р. у приміщенні головної канцелярії УНСоюзу, в Парсиппані, Н. Дж., відбулася зустріч членів управ всіх українських братських союзів.

Від УНСоюзу, який був господарем цієї зустрічі, були присутні три діючі члени Екзекутивного Комітету – предсідник Уляна Дячук, головний секретар Марта Лиско і касир Стефан Качарай.

Український Братський Союз на цій зустрічі репрезентували голова Іван Олексин, секретар Христя Салдан-Шабловська і фінансовий секретар та касир Одрей Томас.

Від Союзу українців католиків „Провидіння" в Америці брали участь головний рекордовий секретар Ігор Смолій, головний фінансовий секретар Мирон Б. Солтис і головний касир Ірина Цьвікула-Корчинська.

Українську Народну Поміч репрезентував заступник голови Петро Палюх.

У дружній атмосфері відбулася дискусія щодо проблем, які стоять перед братськими союзами; постійного зросту вимог і нагляду забезпеченевих урядів; проблем нових забезпеченевих законів у Канаді; організування членів поміж українцями „четвертої хвилі"; можливості забезпечувати в Україні; співпраця поміж братськими союзами та інші.

Зустрічі всіх братських союзів відбувалися давніше щокілька років, але опісля пішли в забуття. Присутні ствердили користь і потребу таких зустрічей і заявили готовість відновити їх у наступних роках.

Міс Союзівка-2001: Мішель Поливка

Міс Союзівка-2001 Мішель Поливка (зліва) з Дорою Пастушак і Адріяною Рудик, які зайняли в конкурсі наступні місця.

12 серпня на Союзівці відбувся традиційний дівочий конкурс на здобуття звання „Міс Союзівка-2001". Прискіпливе журі в складі представника УНСоюзу Лона Старуха, колишнього голови хору „Думка" Ігоря Ядлицького і керівника бюра Союзівки Соні Семанишин мало вибрати кращу з дев'яти претенденток на корону. Провадила програму головна радна УНС і секретар Відділу Стефанія Гаврилюк, співав хор „Думка", грала оркестра „Темпо".

Міс Союзівка минулого року Марія Лунь звернулася до учасників свята з прощальною промовою. Предсідник УНСоюзу Уляна Дячук привітала учасниць конкурсу і побажала їм успіху у житті.

Звання Міс Союзівка-2001 здобула Мішель Поливка з Чикаго. Вона вчилася в Католицькому університеті у Вашінгтоні, а тепер вирішила продовжити навчання з економіки в університеті Мек Гілл, Монреаль, бере активну участь у танцювальній групі „Громовиця" та є активною пластункою.

Друге місце посіла Дора Ніна Пастушак з Річборо, Па, яка отримала стипендію і тепер вивчає психологію в Темпл-університеті, бере активну участь у діяльності Пласту і танцювальному ансамблі „Сизокрилі". Третьою в конкурсі стала Адріяна Рудик з Йорктавн-Гайтсу, Н.Й. – студентка Фордгем університету, активна членка СУМ, ведуча імпрез в часі літнього сезону на Союзівці.

Помер секретар 337-го Відділу УНС Остап Садовий

БАЛТИМОР, Мд. – Тут 1 вересня 2000 року, після довгої недуги, помер Остап Садовий, довголітній секретар 337-го Відділу Українського Народного Союзу.

Похоронні відправи відбулися у понеділок, 4 вересня, а тіло похоронено з української католицької церкви св. Михаїла у вівторок, 5 вересня 2000 року.

Остап Садовий народився 14 лютого 1924 року в Дрогобичі, Україна. До США еміґрував після Другої світової війни, а членом УНС є від 1952 року. У 1979 році його обрано секретарем 337-го Відділу. Понад 20 років він сумлінно виконував свої обов'язки – постійно тримаючи зв'язок з членами свого відділу, організуючи нових членів і з пересічною вмілістю провадячи фінансові книги відділу. Впродовж 20 років О. Садовий був активним членом Окружної управи УНС, а також частим делегатом на Конвенції УНС.

Втрату цього активного громадянина і члена УНС відчує не тільки його рідня, але ціла союзова родина. Втрата активних секретарів відділів стає чимраз частішою проблемою. На їхнє місце важко знайти громадсько наставлених когось з молодших членів УНС, які б були охочі взяти цей обов'язок.

О. Садовий був удівцем, його дружина Шарлотта померла в 1996 році. У глибокому смутку залишив покійний сина Мирона, невістку Марію та внуків Лорен і Джонатана.

Українці Америки відзначили День незалежности України

БАВНД-БРУК, Н. Дж. – Одним з мостів між Україною та західньою діяспорою став Комітет допомоги Україні Центрального Нью-Джерзі, який цього року, як і перед тим, урочисто відзначив 9-ту річницю незалежности України. Заля Українського культурного центру була заповнена публікою, з духовенством у перших рядах. Свято почалось молитвою Архиєпископа УПЦ в США Антонія. Голова комітету Михайло Шульга виголосив вітання. Програмою керував культурно-освітній референт Іван Павленко. Він привітав гостей з України – студентів у Ратґерс-університеті в Нью-Бранзвик Олесю Фаленчук з Чернівців, Олю Чабан з Черкас, Олю Дацьків з Тернополя, Мирослава Гонтарюка з Донбасу. На святі виступили Анна Бачинська (сопрано) та Роман Цимбала (тенор), під акомпаньямент Марії Цимбали, співачка Гончаренко з бандуристом Михайлом Андрецем, майстер художнього слова маґістер Ростислав Василенко, артистка Лариса Кукрицька з Нью-Йорку, молода бандуристка Алла Куцевич зі співачкою Людмилою Грабовською, сестрички Ліда та Габриїла Орос з України, які вже мали перемоги на фестивалях в Києві, Будапешті та Букарешті. Після святочної програми Іван Павленко від імені комітету подякував всім артистам і присутнім, а о. Іван Лишик з Нью-Йорку запросив всіх на каву та солодке.

Щира подяка Консисторії УПЦ в Бавнд-Бруку за безкоштовне надання залі і сестрицтву св. Покрови при УПЦ за приготовлений почастунок. Проведено збірку для творчої молоді України, яка дала 475 долярів. Присутні заспівали „Многая літа" на відзначення 80-ліття Ростислава Василенка.

Інж. Дамян Ґеча

* * *

ВОРРЕН, Мі. – Багатолюдним бенкетом з участю представників американського політичного світу українці метрополітального Дітройту відзначили дев'яту річницю незалежности України. Імпреза відбулася в неділю, 27 серпня, у великій залі Українського культурного центру, заходами Відділу УККА і УАКРади. Після внесення прапорів національні гимни США і України заспівала солістка Марія Назаренко, при акомпаньяменті Мирослави Борищук. Свято відкрив голова Відділу УККА мґр. Борис Потапенко. Голова Відділу УАКРади Зенон Василькевич підкреслив, що відзначення дев'ятої річниці незалежности України – непересічна подія в історії нашого народу. Танцювальний ансамбль „Гомін України" (мистецький керівник Йоанна Кульчицька) вітав головного доповідача першого заступника амбасадора України Володимира Крохмаля. Згаданий ансамбль виконав на прибічній сцені „Гетьманський танок".

Мґр. Б. Потапенко представив членів президії і, зокрема, американських політичних діячів, серед яких були конґресмен Санде Левін, конґресмен Джов Ноллленберґ (обидва – члени „Українського кокусу" в Палаті представників), Едвард Сервіто – офіційний адвокат міста Воррену, Марк Світалскі – суддя, Карл Марлінґа – повітовий прокурор, і Юрій Федорак – заступник прокурора Мекомб-повіту. Більшість з представлених виголосили короткі привітання українському народові і українцям у діяспорі.

Письмові привіти прислали конґресмен Дейвід Бонієр, сенатор Карл Левін, сенатор Спенсер Абрагам, Генеральний консул України в Чикаґо д-р Борис Базилевський. Коротке слово виголосив також молодий історик з України Олег Карпенчук, який з допомогою УКЦентру влаштував під час імпрези фотовиставку „Місто Львів на початку XX століття".

У мистецькій частині виступили учні Рідної Школи під керівництвом Мирослави Борищук, Віри Курти і Ольги Новачинської.

Перед вечерею молитву проказав о. ігумен Роберто Лукавий, ЧСВВ. Під час вечері Б. Потапенко зачитав проклямації, надіслані на адресу комітету посадниками міст і повітів. В кінці головну святочну промову виголосив Володимир Крохмаль. На закінчення свята Єпископ Олександер Биковець з Української Православної Церкви КП проказав зворушливу молитву, укладену для цієї історичної річниці, з проханням до Господа благословити український народ і його державу.

Володимир Левенець

* * *

ТОМС РІВЕР, Н.Дж. – Місцева громада більше трьох тижнів готувалась до свята. Найперше – зібрали усіх охочих і під диригуванням Лесі Ґураль оформився хор. День незалежности України відзначили під зверхністю Українсько-Американського клюбу подвійно. Для української громади в неділю, 20 серпня, о. Августин Молодович відправив Богослужіння та виголосив доповідь. Після Богослуження в залі при церкві св. Стефана хор разом з публікою заспівали національні гимни США та України. Опісля Ігор Дворян виголосив патріотичну промову англійською мовою, а його син прочитав вірш „Ода України" також англійською мовою. Далі співав хор, Богдан Бортник прочитав поему „Вже час настав", виступили з деклямаціями Пелікан та Андрійко Пелікан, Галина Рябицька, Галина Якубовська, Роксана Стецюра, п. Ковар. Заключне слово виголосив І. Ільків. Перекуску приготували Рузя Сінчак та Льора Пелльок. Вів програму Ігор Дворян.

Друга частина свята відбулась на День незалежности, 24 серпня. Було піднесено український прапор в Ошен-каунті біля адміністраційного будинку. Свято відкрила директорка департаменту громадських дій Барбара Сті л. Церемонію внесення прапорів почав шериф Вілліам Полгемус. Молитвою та коротким словом започаткував свято о. Августин Молодович. Присягу вірности США провів Джордж Прове. Привіт від Українсько-Американського Клюбу виголосив Ігор Дворян. Б. Стіл представила провідників Клюбу – президента І. Дворяна, заступника Джона Бортника, секретарку Ніну Ляурію та касирку Катерину Прове.

Проклямацію від Ошен-каунті вручив І. Дворянові директор Джеймс Мансіні. Привіти зачитав заступник шерифа Вілліам Саммелінґ. Маріон Волошин заспівала славень США разом з публікою, а Богдан Бортник – „Ще не вмерла Україна". Під спів було піднято на щоглу синьо-жовтий прапор.

На святі в Ошен-каунті.

Іван Ільків

* * *

КЕРГОНКСОН, Н. Й. – 24 серпня заходом відділів УККА і УАКР та інших організацій тут відзначено 90-ту річницю Української держави. В церкві пресвятої Трійці о. парох Ю. Годинчук і о. канонік Е. Шараневич відправили Молебень. Українські ветерани УПА, 1-ої і 2-ої Дивізій, СУМу, Пласту, членкині і члени 56 Відділу ООЧСУ із своїми національними і організаційними прапорами творили почесну стійку. Після церковної відправи продовжено святкування в церковній залі, де відбулась академія, яку відкрив проф. І. Телюк – голова відділу УККА.

Головний доповідач Микола Вітенко, голова ООЧСУ, проаналізував теперішнє становище в Україні. Хор „Золотий гомін" під диригентурою проф. В. Бакума заспівав пісні „Зродились ми" і „Вкраїна-мати". Виступили декляматори Михайло Химинець, Зеновія Бундзяк, солістка Київської опери Лілея Волянська (при фортепіяні – Соня Шерег-Ляхіцька), жіночий ансамбль СУА „Мальви" (диригент проф. В. Бакум). Хор „Золота осінь" на закінчення заспівав „Мій рідний край" і „Живи, Україно" (диригент д-р О. Волянський). Подякою усім, хто підготував академію, д-р О. Волянський закінчив вечір.

І. Т.

* * *

БАФФАЛО, Н. Й. – Цьогорічне святкування почалось соборним Молебнем під деревами на площі біля Українського дому „Дніпро". Молебень відправили від української православної церкви Пресвятої Трійці в Чіктоваґа, Н. Й. о. Микола Слокотович та від української католицької церкви Матері Божої Неостаючої Помочі в Лакавана, Н. Й., о. Василь Гриньків.

По Молебні свято 9-ліття незалежности України відкрив голова місцевого Відділу УККА Павло Бандрівський, який привітав присутніх, прочитав проклямацію про свято від повітового правління Ірі, Н. Й., та передав ведення програмою Іванові Ріжку.

В програмі виступили д-р Уляна Мороз українською мовою та Уляна Ґрасман-Шайдель – англійською мовою. Після цього представник управи міста Боффало відчитав проклямацію про 9-ту річницю незалежности України.

У мистецькій частині програми виступили група з мистецького ансамблю „Дунай" із Сактернс, Канади під керівництвом Ореста Самця, місцевої „Рідної школи", що є членами Пласту і СУМ-у під керівництвом учительки Наталки Хартоняк, скрипаль Василь Попадюк та гітарист зі Львова Віктор Морозов.

Декоративне оформлення естради спорядив Василь Пристайко. На святі грала оркестра „Карпати". Частування приготували ОЖ ОЧСУ, управа дому „Дніпро", Л. Савків.

Микола Іванович

Ошен-каунті. Український хор під керівництвом Лесі Ґураль. Світлили **А. Ковар** та **І. Дзера.**

З'їзд українських журналістів Канади відбудеться 18 листопада в Торонто

На громадському форумі журналістів під час сьомого Світового конґресу українців у грудні 1998 року учасники висловилися за створення Світової спілки українських журналістів. Торонтські члени ініціятивної групи вирішили провести спершу з'їзд журналістів Канади, щоб від нього виходила ініціятива створення світової спілки.

З'їзд українських журналістів Канади вирішено скликати в суботу, 18 листопада 2000 року, в Торонто, в залі КУМФ, вулиця Блюр, захід, 2118. Початок о 9-ій годині ранку. Запити, звернення і поради просимо надсилати на адресу, факсом до СКУ: **295 College Street, 3rd Floor, Toronto, ON M5T 1S2.** Факс **(416) 323-3250.** E-mail: **congress@htplus.net** (зазначивши „У справі Спілки журналістів"). Сторінка СКУ на Інтернеті: **htplus.net/congress.**

Ініціятивний комітет скликання Світової спілки українських журналістів

Катря Місіло врятувала сусідку

Катря Місіло

Катря Місіло – середня дочка Роксоляни Пенцак-Місіло і Стефана Місіло, пластунка-новачка рою „Їжачки", 24 Гнізда станиці Нюарк, Н. Дж., врятувала життя своїй сусідці Пем. Сусідка готувала вечерю і відрізала клаптик м'яса, щоб спробувати чи готове. Цей клаптик застряг у її горлі і сусідка почала задихатися. Вона вибігла на подвір'я, де бавилися діти. Катря саме була перед хатою на гуляй-нозі і побачила, що сусідка червона і задихається. Дівчинка кинула гуляй-ногу, підбігла, стала за жінкою і вжила спосіб, який в таких випадках застосовують фахівці рятувальної служби. По двох разах м'ясо вискочило з горла. Катря розповіла, що про цей спосіб дізналася з телебачення.

Уся родина дівчинки гордиться вчинком молоденької Катрі. Про цю подію щойно розповіла газета „The Item of Millburn and Schort Hill".

Л.Г.П.

В Україні появилося видання про УІТ

З рамени Чернівецького державного університету ім. Ю. Федьковича і Осередку УІТ ім. М. Грушевського в Чернівцях появився збірник проф. Любомира Винара „Українське історичне товариство: 1965–2000: статті і матеріяли", (Чернівці, В-во „Прут", 2000 р., 124 стор.) за редакцією декана історичного факультету проф. Юрія Макара. Книжку видано до 350-ліття заснування УІТ. До тому ввійшли – передмова Ю. Макара „Українське історичне товариство від минулого до майбутнього"; Любомир Винар – „Українське історичне товариство: ґенеза і рання діяльність" і „Український історик": ґенеза і розвиток". В окремій частині містяться джерельні матеріяли до історії УІТ і „Українського історика". Видання коштує 12 дол. з пересилкою або добровільний датток на видавничий фонд „Українського історика".

Замовлення і пожертви слід надсилати на адресу: **Ukrainian Historical Association, P.O. Box 312, Kent, OH 44240 USA.**

УІТ

Тут бережуть багаті традиції українського народу

Моє знайомство з цією школою почалося багато років тому, коли мій старший син розпочав своє навчання в ній. Школа українознавства при парафії св. Михаїла в Йонкерсі діє вже 48 років. Треба схилити голову перед директорами школи Марією Кіцюк і Оксаною Кулинич, батьківським комітетом на чолі з Лісою Бибель та Андреєю Варихою і нашими вчителями, які по суботах відривають час від своїх родин, щоб працювати в школі. Нині ми маємо 12 вчителів та 2 асистенти, але завжди готові поповнити наші ряди досвідченими, відданими справі України вчителями. Для зацікавлених прошу звертатись до Оксани Кулинич на тел. **(914) 965-6467** (садочок – 6 кл.) д-р Марії Кіцюк **(914) 423-0613** (7-11 кл.).

Щорічно проводимо для дітей свято св. Миколая та свято з нагоди дня народження Тараса Шевченка. Школа організувала писання писанок у молодших клясах на Великдень та взяла участь в конкурсі з нагоди дня Матері, який організував Український Народний Союз. Вірші та малюнки наших учнів були поміщені в газетах „Свобода" та „The Ukrainian Weekly". Учні нашої школи взяли участь у телерекламі для Western Union. Представники цієї компанії виявили зацікавлення стати спонзорами нашої школи. Також ми провели конкурс українських читачів, в якому брали участь більшість учнів. Перше місце за кількістю прочитаних хвилин зайняв мій учень Адріян Тенюх. Недавно Денис Байструшенко, 9-літній хлопчик з України, перебував у США завдяки організації Gift of Life, і мав успішну операцію на серці. Учні нашої школи зробили йому подарунки.

Людмила Ланцута-Дейвис,
вчителька 1-ої кляси, Йонкерс, Н. Й.

Учні Школи Українознавства при парафії св. Михаїла в Йонкерсі виступають на Шевченківському святі.

Американці остерігають перед інвестиціями в Україну

Американський щоденник „Волл Стріт Джорнал" у статті під назвою „Наука для чужоземних інвесторів в Україні" розповідав 16 серпня історію американського підприємця Якова Ямпеля, який боровся за повернення своїх фінансових вкладів у фармацевтичне підприємство „Київ-Борщагівка", але й досі не отримав 50 відсотків грошей, незважаючи на те, що у справу втрутився сам Президент України Леонід Кучма. Журналіст Том Варнер пише, що Л. Кучма особисто відвідав підприємство „Київ-Борщагівка", в якому працює понад 300 робітників, і заявив у програмі телебачення, що „національний інтерес часом стоїть вище рішення суду". Після цієї заяви арбітражний суд відкинув скаргу Я. Ямпеля, посилаючись на „технічні ускладнення". Як інформує американський щоденник, покривджений Я. Ямпель є уродженцем України, переїхав до США у 1973 році і хотів допомогти в розвитку малої фармацевтичної фабрики на своїй батьківщині. Трохи інакше представляє його участь директор київського підприємства, який звинувачує Я. Ямпеля у нечесності.

О. К.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

23 вересня – Український фестиваль у парку **Malapardis (Malapardis Road, Hanover Township, NJ)**, від 11-ої год. ранку до 6-ої год. веч. Забава в готелі Рамада **(Route 10, East Hanover, NJ).** Поч. о 9-ій год. вечора. Тел. **(973) 644-4920.**

◆

23 вересня – засідання круглого столу НТШ з теми „Україністика на міжнародних наукових конгресах", за адресою **63 4th Ave., New York.** Початок о 5-ій год. вечора.

◆

23 вересня – печення бараболі проводить станиця Братства кол. вояків УПА 1-ої УД УНА і Оселя ім. Олега Ольжича в Лігатойні, Па. Поч. о 4-ій по пол.

◆

24 вересня – вшанування пам'яти українського письменника Сергія Пилипенка в УВАН **(206 W. 100 Str., New York).** Початок о 2-ій по пол.

◆

1 жовтня – відзначення 100-ліття з дня народження інж. Степана Куропася. Поч. о 1-ій год. в Українському Культурному осередку в Чикаґо **(2247 West Chicago Ave., Chicago, IL 60622).** Тел. **(773) 489-1339.**

◆

1 жовтня – доповідь Ірини Куровицької і Надії Шмигель про працю Союзу Українок в Україні, Фінляндії і Бразилії в приміщенні НТШ **(63 4th Ave., New York).** Поч. о 2-ій год. по полудні.

◆

1 жовтня – Український фестиваль СОУК в Менор коледжі, Дженкінтавн. Па. Початок опівдні.

◆

7 жовтня – посвячення памятника ма могилі Юрія Старосольського в Бавнд Бруку о 3-ій год. по пол.

◆

8 жовтня – показ прозірок Андрія Демуса „Замки і твердині західньої України" в Інституті модерного мистецтва з Чикаго: **2320 West Chicago Ave.** Поч. о 1-ій год пол.

◆

27-27 жовтня – забава на Союзівці. Тел. **(914) 626-5641.**

◆

30 вересня – Пластова Станиця у Гартфорді відзначає 50-ліття своєї діяльности в Українському Народному Домі, **961 Wethersfield Ave., Hartford, CT.** Тел. **(860) 225-0911**

◆

Новорічна забава на Союзівці. Замовлення – до 16 жовтня. Тел. **(914) 626-5641.**

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. Тел. **(973)-292-9800, доп. 3040).**

БРАТСТВУ ДИВІЗІЙНИКІВ – 50 РОКІВ

Залишаються у строю

Братство колишніх вояків І-ої Української Дивізії Української Національної Армії в США відзначило своє 50-ліття 2 і 3 вересня 2000 року на оселі Українського Братського Союзу „Верховина". Братство почало свою діяльність при кінці 40-их років в Німеччині, де було засновано дев'ять станиць. Першу Головну управу вибрано 29–30 квітня в Мюнхені. Її очолив колишній капелян дивізії о. канцлер М. Левенець. В тому часі, у зв'язку з переселенням, почали діяти станиці Братства в країнах Західної Европи, Північної і Південної Америки та Австралії. Під сучасну пору Братство діє в Австралії, Аргентині, Німеччині, Канаді і США. У 1992 році засновано Галицьке Братство у Львові. Осідком Головної управи Братства є Торонто, Канада.

Від початку своєї діяльности Братство видавало журнал „Вісті Братства" в Німеччині, до березня 1961 року появилося 101 число журналу. Від 1961 року і дотепер Головна управа Братства і Головна управа ОбВУА видають журнал „Вісті Комбатанта". Братство взагалі активне у видавничій ділянці: появилось багато книжок про історію Дивізії та численні спогади її учасників українською, німецькою та англійською мовами.

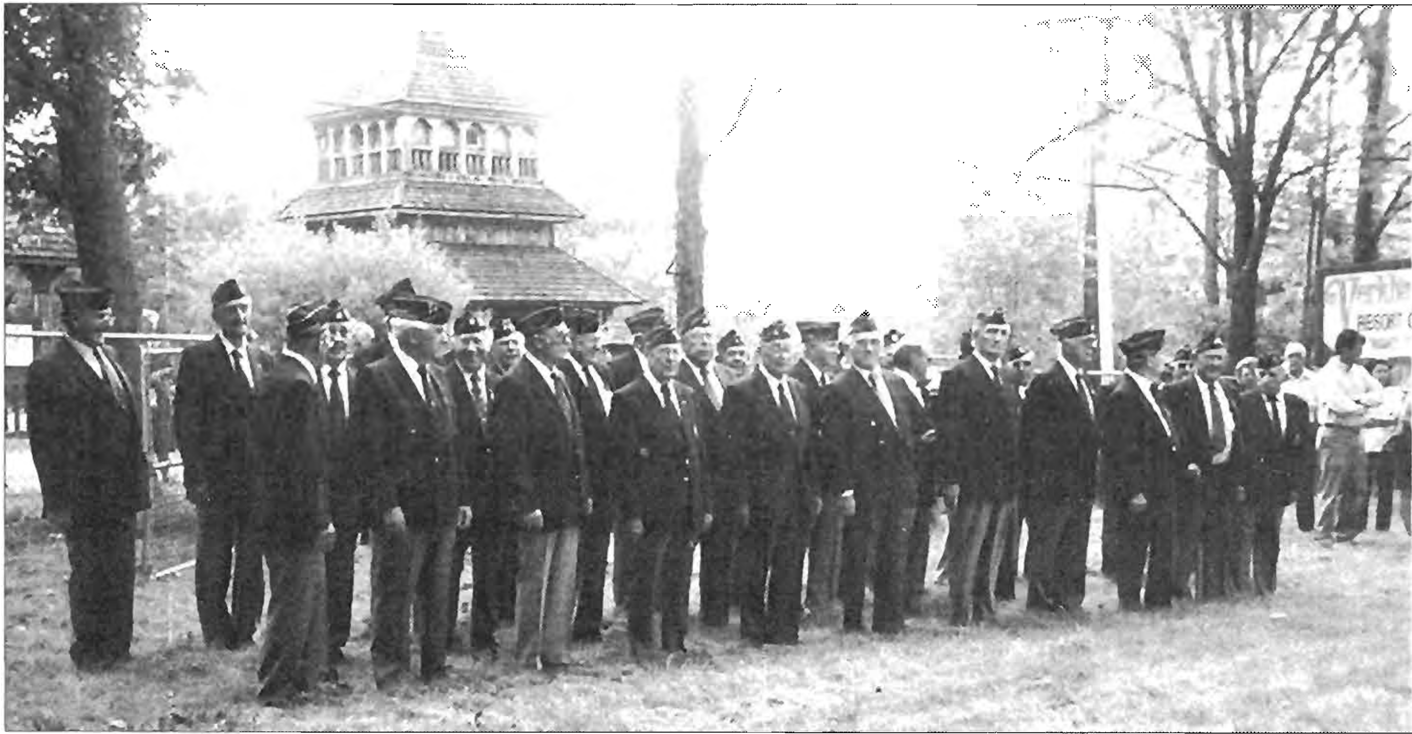
Крайова управа Братства в США охоплює дев'ять станиць, діє також шість представників Братства в менших українських громадах. Перший Крайовий з'їзд відбувся 2–3 вересня 1952 року в Клівленді, Огайо. Головою було обрано О. Городиського. Краєву управу впродовж років очолювали: Р. Долинський, І. Скіра, Л. Білик, І. Чмола, В. Забродський, Б. Лисяк, д-р Р. Дражньовський, Ю. Тис-Крохмалюк, Б. Артимишин, О. Голинський, Р. Гаєцький, Д. Ліщинський, Е. Шипайло. А тепер – Петро Буняк. Братство є співзасновником Суспільної служби комбатантів, яка допомагає інвалідам, хворим та вдовам колишніх вояків українських формацій в США, країнах Західньої Европи, а від 1992 року – в Україні. З ініціятиви станиці в Нью-Йорку створено Братство охорони воєнних могил „Броди-Лев", яке опікується могилами колишніх вояків і визначних українців у країнах Західньої Европи, а тепер і в Україні.

Відзначення 50-ліття Братства почалося в суботу, по полудні, 2 вересня 2000 року. На сходинах представників станиць голова Крайової управи П. Буняк і його заступник Осип Голинський звітували про свою поїздку в Україну – зокрема про відвідини редакції журналу „Військо України" і військового ліцею ім. І. Богуна в Києві, зустріч з дивізійниками у Львові, відвідини меморіяльного цвинтаря в Ляцькім-Червонім та участь у відкритті виставки у відділі Визвольних змагань Історичного музею у Львові. Присутні обмінялись думками про напрямні дальшої діяльности Братства.

Увечері відбувся бенкет для учасників з'їзду, їхніх родин та гостей, котрим провадив О. Голинський. Наступного дня в неділю, 3 вересня, члени Братства взяли участь у Службі Божій і Панахиді, що її відслужив парох о. Олекса Костик. Після відправ зложено вінки на символічній могилі. В 3-ій год. по полудні почалася святочна мистецька програма відзначення 50-ліття Братства. Після відкриття ювілейну доповідь виголосив д-р Р. Дражньовський, колишній голова Крайової управи Братства та Братства „Броди-Лев". Він висвітлив провідні ідеї діяльности Братства. Відбулася мистецька частина у виконанні оперного співака Романа Цимбали, при акомпаньяменті Марії Цимбали, письменника-гумориста Степана Гериліва, декляматора Богдана Чаплі, квартету (Розалія Ґавур, Анна Плескун, Богдан Кандюк, Іван Капчак) і дуету (Р. Ґавур і А. Плескун) при акомпаньяменті бандуриста Володимира Мазяра.

Промовляє д-р Роман Дражньовський.

Учасники з'їзду дивізійників – перед символічною могилою.

Після закінчення програми голова Крайової управи П. Буняк та член Роман Кобрин нагородили медалею Братства та грамотою „За особливі заслуги" Марію Слупчинську, дружину дивізійника, за її довголітню віддану допомогу у праці Братства.

Ю. Ф.

Світлив **Юрій Ференцевич.**

60 РОКІВ ОКРУЖНОЇ УПРАВИ СУА НЬЮ-ЙОРКУ

Цей День Союзянки був особливим

В неділю, 6 серпня, на Союзівці відкрила свято голова Окружної Управи Надія Савчук, привітала предсідницю Українського Народного Союзу Уляну Дячук та вручила їй Грамоту вдячности за щире ставлення до СУА. Предсідниця У. Дячук у відповідь зазначила, що вона теж є членкою СУА, сприяє його праці та радіє з успіхів. Від Головної Управи СУА склала привітання Ярослава Рубель – пресова референтка. Святкове слово виголосила Христя Навроцька, нав'язуючи до недавно відзначеного 75-ліття СУА, що було великим святом не тільки для союзянок, але для всієї української громади Нью-Йорку. Вона згадала піонерок Окружної управи: Юлію Ярему, Іванну Бенцаль, Олександру Різник та заслужену голову І-го Відділу СУА Катерину Пелешок.

Перший Окружний з'їзд відбувся в 1955 році. У 1970 році створено комітет для придбання власного дому, спільними силами з УККА. Свою частину СУА віддав до тимчасового ужитку Українському Музеєві. Відділи Округи завжди були активні в допомогових акціях, тепер ця допомога спрямована в Україну – сиротам, жертвам Чорнобильської трагедії, бабусям і дідусям. Членки ОУ брали жваву участь у Міжнародному Році Дитини (1978). Х. Навроцька, як заступниця голови Українського комітету Року Дитини, представляла ОУ на конференціях ЮНІСЕФ, Олена Процюк була делегаткою від Світового комітету матерів. У відзначенні 200-ліття США 64-ий Відділ СУА влаштував виставки Історичного одягу українки в Рокефелер-Центрі у Нью-Йорку. Шість членок Округи входили до складу Метрополітального комітету 1000-ліття Християнства в Україні. З цієї нагоди 64-ий Відділ провів 19 показів українського одягу у різних містах США. Відділи поповнюються новими членками, зокрема утворено 125-ий Відділ з українських жінок „четвертої хвилі".

У мистецькій програмі, підготовленій Стефою Косович, культурно-освітньою референткою, виступили молоденькі сестри-співачки зі Закарпаття Лідія і Габрієла Орос. Відома оперна співачка Леся Грабова виконала „Алілуя", Моцарта та ряд народних пісень. Їй акомпаньювала на фортепіяні Р. Якобчинер. Скрипаль-віртуоз Ігор Шабльовський також схвилював публіку своєю грою.

Христя Навроцька

25-ліття Конґресу Українців відзначено в Альберті

Історію української іміграції до Канади традиційно ділять на три періоди: піонерський – від 1891 р. до Першої світової війни, між двома світовими війнами і після Другої світової війни. Але її можна ділити й за іншою схемою: до створення КУК у 1940–41 р., від створення КУК до проголошення багатокультурности 1971 р. і від 1971 р. до наших днів. Завдяки своїм організаціям і церквам, ініціятиві наших громадських провідників, професіоналістів і бізнесменів, науковців і політиків, українці Альберти під проводом КУК можуть сьогодні похвалитися поважними здобутками.

Згадати б хоча українську двомовну програму, ССУК, Канадський інститут українських студій, катедри історії України і фольклъору в Альбертському університеті, Альбертську раду українського мистецтва, Альбертське товариство українського танцю, Українську фундацію сприяння коледжам.

Відзначення 25-ліття КУК в провінції Альберта було ознаменоване святковою програмою, в якій взяли участь голова КУК в Америці Давид Р. Середа, член провінційного парляменту д-р Петро Саварин, учасники святкового концерту – танцювальний ансамбль „Купало" (кер. Д. Гейнерт і Ш. Боровська), хор „Верховина" (дир. Г. Лазурко), Українські танцюристи (кер. Ґ. Гордий) та ін.

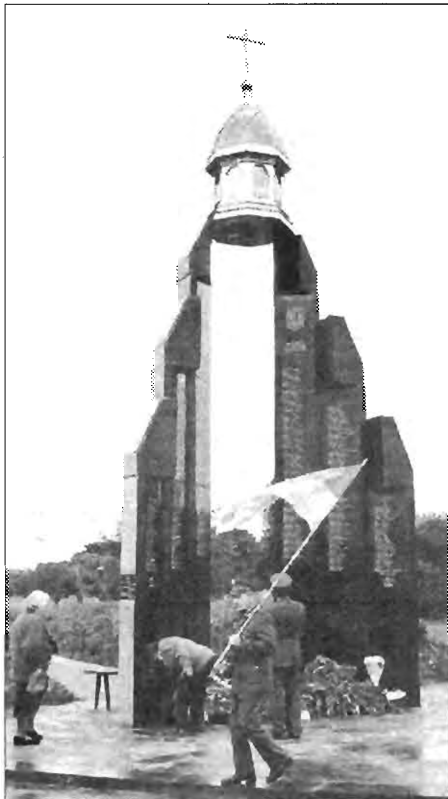
П. С.

Подвиг Базару

Ми не можемо закликати до нових подвигів, не віддавши належну честь уже здійсненим.

26 серпня ц.р. у селі Базар (називають його ще й містечком, бо колись тут був райцентр) Народицького району Житомирської области відбулися урочистості з нагоди відкриття і посвячення меморіялу на місці розстрілу та поховання 359 українських вояків – учасників Другого зимового походу, які полягли від куль більшовицьких окупантів 21 листопада 1921 року. Більше тисячі представників українських патріотичних організацій з усіх реґіонів України та діяспори приїхали на цю зранену Чорнобилем землю (за 60 кілометрів від атомної станції), щоб вклонитися братській могилі лицарів Базару. Вони привезли вінки і квіти, а ще – по пригорщі землі з усіх українських куточків, де колись народилися ці воїни, звідки батьки благословили їх у похід за Україну. Жива земля вільної України ріднилася з попелом чорнобильської зони, із землею, скропленою кров'ю героїв.

Меморіял споруджено за кошти Української Автокефальної Православної Церкви у Великій Британії, Фундації імени Симона Петлюри, Об'єднання колишніх вояків-українців у Великій Британії, Української громади Великої Британії. Спроєктував пам'ятний знак голова Житомирської організації Національної спілки архітекторів Олександр Борис, а спорудження лягло на плечі робітників Головинського кар'єру, Народицької ремонтно-шляхової дільниці та тутешніх сільських будівельників.

Меморіял Героям Базару, розстріляним більшовиками 21 листопада 1921 року.

Воїни УПА і сьогодні у строю

Владика Ізяслав з УПЦ КП, о. Ігор з УАПЦ та о. Віталій від УГКЦ освятили монумент та могили, відслужили поминальну Панахиду. Розпочинаючи віче, заступник глави Житомирської облдержадміністрації Ігор Рафальський сказав: "Державність не далася нам легко, вона потребувала великих людських зусиль, мужности, наполегливости й самовідданости. Досвід і практика вчать: минуле не може вказати сучасникам, що робити в конкретній ситуації, але історія може застерегти від того, чого робити не слід. Переконаний, що цей пам'ятник буде вічно нагадувати прийдешнім поколінням про страшні злочини та немеркнучі подвиги". Адмірал Борис Кожин, голова Спілки офіцерів і народний депутат України, заявив: "Ми не можемо закликати до нових подвигів, не віддавши належну честь уже здійсненим".

Однак сьогодні, коли пішов відлік уже десятій річниці Незалежности України, на жаль, наша держава ще не вшанувала належно всіх, хто виборював її із зброєю в руках. Про це говорив голова Всеукраїнського братства Української Повстанської Армії Михайло Зеленчук: "Доля України завжди вирішувалася на полях битв і завжди з переважаючими силами ворога, але прагнення до волі гартувало дух нашого вояцтва і тому ми не знали полону, бо билися до останнього. Та ця боротьба й донині не визнана нашою державою, не виправлено несправедливости щодо УПА, яка сама боролася під синьо-жовтими прапорами за Українську державу проти двох окупантів – нацистської Німеччини та більшовицької Росії". Колишнього багаторічного в'язня більшовицьких таборів Левка Лук'яненка обурювало те, що у недавно ухваленому Верховною Радою України законі "Про пенсії за особливі заслуги перед Україною" депутати не знайшли місця для тих, хто справді боровся за державність, натомість дію закону поширено на всіх депутатів ВР УРСР, депутатів ВР СРСР від України, нинішніх депутатів-комуністів, представників колишньої окупаційної адміністрації в Україні, Героїв Радянського Союзу... Однак, про тих же таки бійців УПА в законі не згадується. Не запросили їх, як сказав Л. Лук'яненко, і на урочисте засідання з нагоди дев'ятої річниці Незалежности України. "Ми – той народ, який століттями боровся за незалежність. Сліди цієї боротьби є в усіх областях України. Тож якби ми мали українську владу, то такі меморіяли мусили б давно уже стояти всюди, де лежать тіла борців за волю нашого народу. Скільки б не катували нас кати-загарбники, ми, як рослина з землі, проростаємо знову і знову з гущі свого народу і піднімаємося. Така нація має стати великою, але боротьба за це ще попереду", – переконаний Л.Лук'яненко.

У 1921 році повстанська боротьба за Україну тривала. Уже в історії були мужні битви на Маківці, під Крутами, уже змовкли багнети Галицьких січових стрільців... Але битва за волю тривала. Розповідає голова Об'єднання колишніх вояків-українців у Великій Британії, майор, д-р Святомир Фостун:

Промовляє голова Всеукраїнського братства УПА Михайло Зеленчук

– Згідно з радянським урядовим "Збірником справоздань", що був виданий в Харкові в 1921 році, в Україні діяли в тому часі понад 40 тисяч повстанців. Щоб їх підтримати, українські еміґраційні політичні й військові кола на польській території вислали в Україну військову оперативну групу – Українську повстанчу армію, яку очолив генерал Юрко Тютюнник. Це вояцтво було майже без зброї, погано одягнене. Так майже голіруч оперативна група перейшла кордон. Більшовики, знаючи, що українські повстанці мали прийти з польської території, зосередили між Дністром – Кам'янцем-Подільським – Сарнами 13 дивізій, кінний корпус з окремою дивізією Котовського, дві прикордонні дивізії, гарматні бригади, а всюди в містах – так звані трудові батальйони. 17 листопада більшовицьке військо оточило групу Тютюнника біля села Малі Миньки, де повстанці зупинилися відпочити. Перевтомлені козаки завзято відбивали наступ ворожої кінноти і піхоти, але скоро вистріляли всі набої. Поранені вояки, бачачи безвихідь, стрілялися і розривали себе гранатами, щоб не потрапити живими в більшовицькі руки. Застрелився там і колишній міністер морських справ уряду УНР Михайло Білинський. Близько 500 українських вояків більшовики захопили в полон. 21 листопада 359 вояків, тобто всіх, хто міг ще втриматися на ногах, більшовики засудили на смерть...

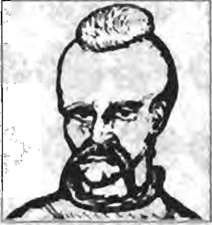
Із свідчення очевидця тих подій, записаного львівськими істориками-краєзнавцями: "Селяни Малих Миньків оповідали про жахливий рукопашний бій наших з червоними в селі, а відтак на полі, як червоні добивали наших поранених, били й здирали одежу, потім полонених замкнули в місцевій церкві, а відтак під сильним ескортом перевели до м.Базару... Екзекуція присуджених на смерть відбулася в балці під Базаром, де попереднього дня заставили селян викопати довгий рів. Перед самою екзекуцією зігнано сюди селян із поблизьких сіл для відстрашення населення від спроб спротиву совєтській владі. Приведені засуджені стали над ровом поважно, достойно, мужньо. Один із комісарів запропонував їм покаятися та питав, хто бажає вступити в Червону армію. Хвилинку мовчанки перервав спокійний голос козака Степана Щербака: "До вас служити не підемо! Стріляйте! Народ вам того не простить!". Пролунало могутнє "Слава Україні!". Обіймалися і з недокінченою піснею-гімном "Ще не вмерла Україна" падали в могилу від куль більшевицьких кулеметів... Могилу заповнили побитими й засипали замерзлою землею. Селян відпустили. Біля могили лишилася варта червоних. Могила та рухалася кілька днів..."

Олег Петренко.
Фото **Григорія Кубланова.**

Хвилиною мовчання ветерани УПА вшановують лицарів Базару.

Іван Підкова – козацький отаман

Іван Підкова на старовинній гравюрі.

За підписом під єдиним збереженим у польському альбомі початку XVII ст. портретом Івана Підкови, він „був таким сильним, що не лише ламав підкови, а й таляри, а коли увіткнув таляр у дерев'яну стіну, то його треба було вирубувати. Узявши за заднє колесо, він зупинив повіз, запряжений шестериком коней. Дишель ламав об коліно. Узявши зубами бочівку меду, перекинув її через голову. Узявши в руку волячий ріг, пробив ним ворота“

У 1577 році разом з отаманом Яковом Шахом Іван Підкова, на пропозицію молдавських бояр, невдоволених правлінням поставленого турками господаря Петра Кульгавого, пішов у Молдавію, розбив військо господаря і 29 грудня здобув Яси. Підкову було проголошено господарем, але згодом турецько-волоська армія змусила козаків покинути Молдавію. У Немирові Підкову по-зрадницьки схопили слуги брацлавського воєводи Я. Збаразького, який попередньо підтримував Підкову.

На вимогу турецького султана король Польщі Стефан Баторій наказав стратити козацького ватажка у Львові. Його було стято на площі Ринок 16 червня 1578 році й поховано в Успенській церкві. Згодом козаки з почестями перевезли останки героя до Канева й поховали в монастирі під Чернечою горою над Дніпром. Діяльність Івана Підкови оспівана в козацьких думах, у поемі Т. Шевченка, творах румунського письменника М. Садовяну. Пам'ятники І. Підкові споруджено у Львові (1982) і Черкасах (1987).

Було колись – в Україні
Ревіли гармати;
Було колись – запорожці
Вміли панувати.
Панували, добували
І славу, і волю;
Минулося – осталися
Могили на полі.
Високії ті могили,
Де лягло спочити
Козацькеє біле тіло,
В китайку повите.
Високії ті могили,
Чорніють, як гори,
Та про волю нишком в полі
З вітрами говорять.
Свідок слави дідівщини
З вітром розмовляє,
А внук косу несе в росу,
За ними співає.
Було колись – в Україні
Лихо танцювало,
Журба в шинку мед-горілку
Поставцем кружала.
Було колись добре жити
На тій Україні...
А згадаймо! Може, серце
Хоч трохи спочине.

II

Чорна хмара з-за Лиману
Небо, сонце криє
Синє море звірюкою
То стогне, то виє.
Дніпра гирло затопило.
На байдаки! Море грає –
Ходім погуляти!“
Висипали запорожці –
Лиман човни вкрили.
„Грай же, море! – заспівали,
Запінились хвилі.
Кругом хвилі, як ті гори:
Ні землі, ні неба.
Серце мліє, а козакам
Того тільки й треба.
Пливуть собі та співають;
Рибалка літає...
А попереду отаман
Веде, куди знає.
Походжає вздовж байдака,
Гасне люлька в роті;
Поглядає сюди-туди –
Де-то буть роботі?
Закрутивши чорні уси,
За ухо чуприну,
Підняв шапку – човни стали.
„Нехай ворог гине!
Не в Синопу, отамани,
Панове молодці,
А у Царград, до султана,
Поїдемо в гості!“
„Добре, батьку, отамане!“ –
Кругом заревіло.
„Спасибі вам!“ –
Надів шапку.
Знову закипіло
Синє море; вздовж байдака,
Знову походжає
Пан отаман та на хвилю
Мовчки поглядає...

Тарас Шевченко,
1839, С. Петербург

Львів. Місце страти І. Підкови.

Відкриття пам'ятника Іванові Підкові в Черкасах.

Проєкт пам'ятника Іванові Підкові в Каневі.

Одним із перших у 1578 році розповів світові про Івана Підкову ротмістр польського війська, комендант Вітебська, італієць Алессандро Ґваньїні з Верони в „Описі Європейської Сарматії“, виданому в Кракові латинською мовою і кілька разів перевиданому в різних країнах. Протягом тривалого часу твір Ґваньїні був на Заході популярним джерелом інформації про Україну й козаків, у XVII-XVIII ст. мав великий успіх і в Україні.

Успенська церква у Львові, де відбулась Панахида по І. Підкові

За словами Ґваньїні, запорізький козак Іван Підкова був рідним братом загиблого в жорстокій боротьбі з турками молдавського господаря Івоні (1574 р.). Івоню, до речі, також активно підтримували українські козаки з гетьманом Свірґовським. Молдавська знать запропонувала Підкові трон господаря і надіслала листи київському воєводі К. Острозькому й барському старості, прохаючи надати І. Підкові допомогу лише до Дніпра, де вони самі чекатимуть на нього з військом. У Барі до Підкови пристали шляхтич Копицький, який двадцять років жив і воював серед козаків, та молдаванин Чапа. Вони привели до Підкови гетьмана Шаха і 330 козаків, і з цими силами Підкова вирушив на Молдавію. Однак, почувши, що проти них іде воєвода Петро з численним військом і гарматами, Підкова відійшов в Україну.

Господар Петро і султан негайно звернулися до короля з протестом, і той наказав коронному гетьманові й місцевим магнатам схопити Підкову. Слуга коронного гетьмана Боболецький, маючи 3 сотні війська, спробував це зробити, але Підкова з 50 козаками зайняв вигідну оборонну позицію на броді під Немировом, і поляки відступили. Підкова зі своїм загоном спокійно в'їхав до Немирова. Боболецький спробував діяти через підстаросту, але отримав відповідь: „Я не можу тобі його видати, але й не бороню його, візьми його собі, якщо хочеш“. Тим часом до Підкови знову прийшли 600 запорожців Шаха (при цьому на Низу залишилося ще 400 козаків), і він здійснив повторну спробу здобути Молдавію.

Коли Підкова прийшов до Сорок, „найперше чернь його привітала як пана“. Битва під Ясами проти переважаючих військ турків і Петра Кульгавого, детально описана професійним вояком, може служити взірцем козацької тактичної майстерности. Воєвода поставив попереду свого війська 500 яничарів з гарматами й вогнепальною зброєю. Однак козаки, помітивши дим від запалених гнотів, за командою впали на землю за мить перед турецьким залпом. Турки, подумавши, що ті побиті, кинулись на козаків. Але козаки, підхопившись, одночасно вистрелили

(Закінчення на стор. 13)

Урочище Монастирок в Каневі, де буде встановлено пам'ятник І.Підкові

Іван Підкова...

(Закінчення зі стор. 12)

Пам'ятник Іванові Підкові у Львові.

з рушниць, поклавши на місці 300 вершників. Решта кинулася врозтіч. Після цієї невдачі Петро Кульгавий втік до свого брата, волоського господаря, й попросив допомоги в Порти. Підкова ж, з ентузіязмом зустрінутий і підтриманий населенням, здійснив ряд енергійних кроків для налагодження внутрішнього життя держави, випустив усіх в'язнів.

Тим часом, за наказом султана, Петро Кульгавий отримав значні підкріплення з Силістрії, Нікополя, Відіна. Коли турки й Петро підійшли до Яс, молдавсько-козацьке військо виступило назустріч. Козацька розвідка, вислана Шахом, сповістила, що турки погнали перед військом череди худоби, „бажаючи піший люд стратувати худобою", а перед худобою турки вислали „гарцівників", що мали спровокувати противника на атаку. Натомість козаки висунули вперед стрільців з рушницями. Ті, ведучи безперервний вогонь, вистріляли „гарцівників", а потім вогнем змусили худобу повернути назад. Задум турків обернувся проти них самих. Використовуючи замішання в лавах ворогів, Підкова й Шах ударили з флангів і завдали Петрові нищівної поразки. Колишній господар ледве зміг утекти з поля бою.

Однак Підкова не зміг скористатися з перемоги, бо проти нього вийшло велике семигородське військо. Забравши 14 гармат і „щонайкращі речі", Підкова повернувся в Україну. У Немирові брацлавський воєвода Я. Збаразький запропонував Підкові поїхати до короля й пояснити ситуацію. Посередником виступив коронний гетьман (він мав королівський наказ за усяку ціну схопити Підкову), який і доставив Підкову до Варшави, на сейм. Король хотів стратити його негайно, але шляхта „дуже шкодувала того Підкову, як доброго мужа". Тим не менше, після сейму Підкову послали до в'язниці в Раві, а потім стратили у Львові на вимогу султана. Закінчуючи розповідь про Підкову, Алессандро Ґваньїні підсумовує: „Це був завжди й зараз є дуже помічний і войовничий козацький народ проти всіх неприятелів коронних, литовських і руських, особливо проти турків і татар, які часто, вдираючись на Україну з азійських степів, перед тим чинили великі шкоди, як про це пишуть усі хроніки. Але тепер ці войовничі молодці тим поганським бісурманам немало псують забаву, за що подякуймо Господові Богові".

Німець Л. Мюллер, який служив королю Стефанові Баторію, також з симпатією описує козаків, згадує про клопотання турків, які вимагали від Баторія страти Івана Підкови. „Цей Підкова – пише Мюллер, – був видатний муж і володів незвичайною силою. Оскільки він гнув руками кінську підкову з такою ж легкістю, як розривають шматок паперу, козаки на кордоні обрали його своїм начальником, і він невтомно дошкуляв туркам".

Страту Підкови Мюллер, з лояльности до короля, виправдовує вищими державними інтересами. Однак вона, як вказував агент тосканського герцога Ф. Талдуччі, „накликає ганьбу на польське королівство". Талдуччі зі слів довіреної особи детально описав мужню поведінку Івана Підкови перед стратою. У своїй реляції Талдуччі повідомляє й такі подробиці: „Сам король у день страти раненько виїхав з міста під тим приводом, що вирушає на полювання і буде відсутнім два дні". Виїжджаючи, він наказав, щоб усі в фортеці були при повному озброєнні, в тому числі і його охорона, і щоб брами були замкнені. Король побоювався, що козаки спробують визволити свого вождя зброєю.

Після від'їзду його величности, коли було виконано всі необхідні розпорядження, перед 14 годиною Підкову привели на площу. Він не був зав'язаним, і ніхто не тримав його рук за спиною, що йому дозволили з королівської ласки. При оголошенні смертного вироку стояв великий гамір через гуркіт барабанів і гомін людей. Іван Підкова обійшов два рази площу, дивлячись на люд і показуючи, що нітрохи не боїться смерти. Він попросив тиші і мовив такі слова: „Я завжди боровся як чесний лицар проти ворогів християнства і завжди діяв на добро своєї батьківщини. Було в мене єдине бажання – бути захистом проти невірних, аби вони не переходили Дунай. Я сподіваюся, продажний хан дістане відплату за мою невинну кров". Помовчавши трохи й обернувшись до восьми своїх людей, що оточували його, додав: „Прошу вас, аби цим моїм слугам і товаришам, таким чесним, як і я, після моєї смерти не чинили жодних перешкод, тому що вони заслуговують, щоб їх нагородили за заслуги". Один з козаків підійшов до нього з великою склянкою вина, яку він взяв з радістю й надпив великим ковтком. Тоді, звертаючись до того, від кого взяв склянку, він сказав, що п'є за його здоров'я і всіх його товаришів. Після цього пішов до місця страти. Побачивши жмут соломи, на яку він мав стати колінами, голосно мовив: „О Господи, невже я не гідний схилити коліна на щось благородніше?" Повернувся до своїх людей і сказав: „Підіть до моїх речей і принесіть мені килимок, який в мене ще залишився". Це негайно виконали. Тоді він схилив коліна, прочитав молитву й закрив очі, чекаючи смертельного удару. Але оскільки кат не завдавав удару, він повернувся і спитав у нього: „Що ж ти?" На це кат відповів: „Твоя милість, потрібно закотити одяг, аби він не заважав ударові". Почувши це, він сказав: „Дуже добре". Іван Підкова сам розправив свій одяг і прийняв смертельний удар з великим спокоєм. Один з присутніх взяв голову страченого і тричі показав її народові.

В цю мить виявилося велике народне співчуття і настільки сильне ремство, що можна було побоюватися повстання...

У присутніх покотилися сльози, особливо у тих воїнів, які прибули сюди лише заради Івана Підкови. Гайдуки, чекаючи будь-чого, стояли з аркебузами напоготові... Відомо, що ця подія викликала в народові велике невдоволення" (Історія Львова в документах і матеріялах. – Київ, 1986). Після страти люди взяли тіло Івана Підкови, пришили до нього голову, поклали останки в зелену труну, яку він сам собі приготував, і віднесли в Успенську церкву. Очевидно, оплакуючи козацького гетьмана, багато українців Львова вперше відчули спорідненість з козаками, а зі слів Івана Підкови зрозуміли, кого він захищав і проти кого воював.

Драматичну історію Івана Підкови детально переказано також у реляціях з Варшави папських нунціїв Лауреo й Калігарі. Останній, зокрема, пише, що ця страта, вчинена Стефаном Баторієм на догоду туркам, „справила на всіх погане враження". Івана Підкову згадують і пізніші західньоевропейські історики серед козацьких полководців і гетьманів. Діяльність Івана Підкови була однією з найгероїчніших сторінок боротьби українського козацтва проти турецько-татарського поневолення. Водночас вона виразно засвідчила, що козацтво, активно діючи на міжнародній арені, починало усвідомлювати себе самостійною силою і шукало шляхи для створення власної незалежної держави.

Іван Сварник,
історик

На 14 жовтня 2000 року призначене урочисте відкриття пам'ятника Іванові Підкові в місті його поховання Каневі. Пам'ятник постане на узвишші між Чернечою та Пилипенковою горами зі створенням на цьому місці архітектурно-ландшафтної паркової композиції. Автори пам'ятника - львівський скульптор Петро Кулик, архітектори Володимир Блюсюк і Костянтин Малярчук. Пам'ятний знак має вигляд стилізованого козацького хреста з введенням в його художню структуру скульптурного зображення голови Івана Підкови. До композиції входять зображення Матері-України і козацької гармати на постаменті з написом, присвяченим отаманові. Автор пам'ятника Петро Кулик народився 1933 року на Любачівщині. В його творчому доробку - пам'ятники Іванові Підкові в Черкасах і Львові, князеві Володимиру і княгині Ользі в Чикаґо, Іванові Франкові в Торонто, Вячеславові Чорноволу в Золочеві та ін. Архітектор Володимир Блюсюк походить з Поділля, має в своєму доробку понад 300 проєктів. Архітектор Костянтин Малярчук народився у Львові, створив понад 200 реалізованих проєктів.

Авторська група зі створення пам'ятника (зліва): головний архітектор Канева Ігор Ренькас, голова благодійного фонду «Українська родина» Євген Козак, директор Шевченкового заповідника Ігор Ліховий, Володимир Блюсюк, Петро Кулик, Костянтин Малярчук.

Від імені автора пам'ятника Петра Кулика та благодійного фонду „Українська родина", котрий займається просвітницькою діяльністю, популяризацією української культури, відновленням незаслужено замовчуваних, а то й забутих українських імен, що відіграли значну ролю у становленні та розвитку нашої державности, звертаємось до читачів „Свободи" із закликом підтримати пожертвами спорудження пам'ятника Іванові Підкові в Каневі. Сума, потрібна для здійснення цієї акції, становить 2,500 дол., а імена жертводавців будуть навічно вписані в пам'яткову книгу канівського музею. Гроші просимо пересилати на рахунок Благодійного фонду „Українська родина", **26001009840001 в ЛФ АБ „Євроцентр", МФО 325707, код ЄДРПОУ 25242715,** обов'язково з позначкою ***„На пам'ятник Іванові Підкові".***

Романа Землинська,
Філядельфія

ЗВІДУСІЛЬ

Після нападу на Вестерн Юніон

15 тисяч клієнтів Вестерн Юніон будуть змушені змінити коди своїх електронних рахунків після того, як комп'ютерні злодії ввійшли до систем Вестерн Юніон. Покищо не зареєстровано жодного випадку злочинного використання кодів, але фірма для безпеки вирішила вжити профілактичних заходів.

Тиждень під брилою

У східній Швайцарії 36-річний рибалка, який вудив рибу на Дунаї, послизнувся і потягнув за собою масу каменів, які привалили його ногу. Лише через тиждень волання ув'язненого почули велосипедисти, які проїздили поблизу. Потерпілого доставлено до лікарні.

Хто купить хмародер?

Мільйонер Доналд Трамп хоче продати свою частку уділів хмародеру Емпайр Стейтс Билдинґ, оскільки його річний дохід від них становить „лише" 2 млн. долярів. Продаж своєї частки хмародеру дасть йому до 80 млн. долярів. Для тих, хто хотів би придбати уділи мільйонера, повідомляємо адресу будівлі: на розі 34-ої вулиці і 5-ої авеню в Нью-Йорку.

„Коти" покинули Бродвей

Після 18 років перебування на сцені театру „Зимовий сад" в Нью-Йорку музичне видовище Ендрю Вебера „Коти", за поетичним твором Т. Еліота, зійшло зі сцени. Спектакль було показано 7,485 разів. 18 жовтня 2001 року в цьому театрі очікується прем'єра музичного спектаклю „Мама міа!" – за піснями групи „АББА".

Шахраї біля церкви

В Нью-Йорку почався судовий процес проти двох шахраїв, які обіцяли потенційним імігрантам статус служителів церкви з правом постійного перебування в США. Шахраї влаштували на Брукліні „місію", в якій за 1-2 тисячі долярів „висвячували" на „служителів церкви" сотні наївних людей. Таким чином вони дістали півмільйона долярів, а тепер можуть дістати по 7 літ в'язниці.

Чий пес найкращий?

У польському місті Ґданську відбулись міжнародні маневри рятувально-пошукових груп, за програмою яких проведено змагання собак-рятівників з Великої Британії, Німеччини, Франції, Швеції, Польщі. Вперше у них взяли участь собаки з України.

Електронні пашпорти

Малайзія першою у світі впроваджує з квітня 2001 року електронні посвідчення особи для своїх громадян. У них будуть зазначені персоналії, право на водіння авта, місце проживання, відомості про стан здоров'я.

Олімпіяду-2000 відкрито...

(Закінчення зі стор. 1)

Чу Пак. Глядачі стоячи аплодували корейським спортсменам ще й тому, що ідеали світу взяли гору над більш як півстолітньою ворожнечею двох держав, що представляють одну націю. А напередодні з посланням на підтримку Олімпіяди звернувся Генеральний секретар ООН Кофі Аннан. Він, зокрема, зазначив схожість ідей Об'єднаних Націй та олімпізму. Це – толерантність, рівноправність, принципи чесної гри. „Зараз ми повинні бути "в одній команді", – сказав Кофі Аннан. – Всі ми повинні прагнути до миру на землі".

А тепер про саме театралізоване дійство церемонії відкриття. Як ми пам'ятаємо, на Іграх в Нагано його ідея полягала в єднанні духу, природи і людини. В Атланті йшла мова про історію американського Півдня. А в Сіднеї відбулось приголомшуюче за своєю грандіозністю і образністю дійство "Історія, фантасмагорія, феєрія, драма". Важко підібрати жанр до цього філософського видовища, в якому брали участь тисячі артистів. Космос, народження, все наше багатогранне життя проходить крізь призму австралійської історії – так можна спробувати викласти ідею суперспектаклю. Про це можна судити і за його сценарними підтемами: "Мрія морських глибин", "Пробудження", "Вогонь", "Природа", "Симфонія заліза", "Прихід", "Вічність". Автор цього дійства – Рік Бірч. До того, як стати директором церемонії відкриття сіднейської Олімпіяди, він працював над подібними церемоніями Ігор у Лос-Анджелесі (1984 рік) і в Барселоні (1992). Роботу над нинішнім спектаклем він запланував ще 7 років тому...

Президент МОК Хуан Антоніо Самаранч не зміг бути присутнім на церемонії зі своєю дружиною, яка захворіла напередодні. Він прийшов з „легендою австралійського плавання" Даун Фрейзер, володаркою 4 золотих і 4 срібних олімпійських медалів. Саме вона була першою леді Олімпіяди. Ще про деякі рекорди Ігор. Загальний ефірний час трансляції – 3400 годин (в Атланті було 3000). За ходом Ігор спостерігають 220 країн (у 1976 році – 214), телеавдиторія становить 3,7 мільярда осіб. Це на 700 тисяч більше, ніж 4 роки тому в Атланті. Крім того, за уточненими даними, на сіднейських Іграх працює 22 тисячі журналістів.

ДІНАУ

Тетяна Перебийніс – віце-чемпіонка Америки

Провідна тенісистка України Тетяна Перебийніс вдруге в цьому тенісовому сезоні здобула звання віце-чемпіонки, цим разом у відкритому турнірі Америки. В попередньому Тетяна була кращою на турнірі у Вімбледоні, Англія, в липні, а у змаганнях пар разом з румункою Іоаною Гаспар стала чемпіонкою. В Америці Тетяна перемогла своїх суперниць Лаврі Барніков зі США, Ів Поллетір з Канади, Аніко Капрас з Угорщини і лише у фіналі Марія Емілія Салерні з Арґентини зуміла перемогти українку. Тетяна стала віце-чемпіонкою цього великого турніру.

Поразки українських футболістів

12 вересня донецький „Шахтар", що ввійшов до Европейської ліґи чемпіонів, зазнав поразки (0:3) в грі з клюбом „Лаціо" Рим, Італія. Черговими суперниками „Шахтаря" будуть сильні клюби – „Арсенал", Лондон, Англія і „Спарта", Прага, Чехія.

Невдалим виявився виступ у Лізі чемпіонів київського „Динамо". Приймаючи в Києві команду „Айндговен" з Голяндії, „Динамо" зазнало поразки (1:2). Наступна зустріч „Динамо" – зі славним клюбом Англії „Манчестер Юнайтед".

О. Т.

Число медалів станом на 20 вересня

Наведено 20 країн з найбільшими досягненнями

	Золоті	Срібні	Бронзові	Разом
США	7	6	5	18
Австралія	6	5	6	17
Китай	6	2	7	15
Франція	5	6	2	13
Росія	2	4	3	9
Італія	3	2	3	8
Південна Корея	1	4	3	8
Японія	3	3	1	7
Німеччина	2	3	2	7
Велика Британія	1	3	2	6
Нідерлянди	3	1	1	5
Україна	**2**	**3**	**0**	**5**
Болгарія	2	1	1	4
Румунія	2	1	1	4
Швайцарія	1	2	1	4
Куба	1	1	2	4
Словаччина	0	3	1	4
Чеська Республіка	1	0	2	3
Білорусь	0	1	2	3
Туреччина	2	0	0	2

Медалі здобули спортсмени України – **Яна Клочкова** з плавання (дві золотих), **Олександер Береш, Олександер Світличний, Роман Зозуля, Валерій Гончаров, Валерій Перешкура, Руслан Мезенцев** з гімнастики, **Денис Силантьєв** з плавання, **Олександер Феденко, Олександер Симоненко, Сергій Матвєєв, Сергій Чернявський** з велогонитви (срібні).

Перші українські медалісти

Українська спортсменка Яна Клочкова тримає свою першу олімпійську золоту медалю після церемонії нагородження на Олімпійських іграх.

Український плавець Денис Силантьєв пробує на зуб свою олімпійську срібну медаль після церемонії нагородження у вівторок, 19 вересня 2000 р.

16 вересня 18-річна Яна Клочкова з Харкова стала олімпійською чемпіонкою в комплексному плаванні на 400 метрів, встановивши світовий рекорд на цій дистанції – 4 хв. 33,59 сек.

19 вересня Яна Клочкова вдруге завоювала звання олімпійської чемпіонки. Вона перемогла на дистанції 200 метрів комплексного плавання з результатом 2 хв. 10,68 сек. Друге місце у румунки Беатріс Каслару – 2.12,57, третє – у Крістіни Тойшер із США – 2.13,32. "Я сама не чекала такого успіху, мені навіть у сні не могло це приснитися", – сказала двічі олімпійська чемпіонка.

Срібним призером літньої Олімпіяди в Сіднеї став 23-річний український плавець Денис Силантьєв із Запоріжжя, який прийшов другим на дистанції 200 метрів батерфляєм. Його результат – 1 хв. 55,76 сек. Звання олімпійського чемпіона на цій дистанції завоював американець Том Малхов – 1.55,35. Бронзова медаль у спортсмена з Австралії Джастіна Норріса – 1.56,17.

18 вересня чоловіча збірна України зі спортивної гімнастики здобула срібні олімпійські медалі в командному заліку. На командному турнірі, який щойно завершився, наші гімнасти набрали 230,306 пункта.

Чемпіонами Олімпіяди стали китайські спортсмени – 231,919, а "бронзу" отримали росіяни – 230,019.

Команда України виступала в складі Олександра Світличного, Олександра Береша, Валерія Гончарова, Валерія Перешкури, Романа Зозулі та Руслана Мезенцева. Від них чекали успіху на Олімпіяді, однак у прогнозах фігурувало переважно третє місце. Перше місце традиційно було "заброньоване" за китайськими гімнастами, на друге претендували росіяни. Українські гімнасти виступили стабільно і рівно. 20 вересня гімнасти розігрують індивідуальну абсолютну першість.

ДІНАУ

Фото **М. Бочка** *(УНІАН)*.

Слово подяки зі Львова

Мій син Андрійко Гаврук був тяжко хворий і півроку пролежав в лікарні, мав дві операції. Тим часом помер мій тато і невдовзі – мама. Зараз Андрійко чується краще. Прошу через газету „Свобода" передати щиросердечну подяку людям, які склали свої пожертви на лікування Андрійка в Чикаґо та інших містах. Дякую Владиці Михайлові Вівчареві, який дозволив відкрити рахунок через редакцію газети „Нова Зоря", священикам усіх українських церков, Марії і Михайлові Климчакам, Олені Гірній, Марії Чічулі, М. Мариновичеві з Вашінґтону, Іванні Горчинській і Катерині Гриневич, які відгукнулись на заклик.

Люба Гаврук,
м. Львів 79020, вул. Тракт Глинянський, 147, кім. 222.

Щире вітання

З селища Буча на Київщині звертаюся зі щирим проханням привітати зі сторінок часопису мого вуйка – Івана Стасіва, з нагоди дня народження. Він – людина незвичайної долі, пережив польські катівні і німецькі концтабори і все своє життя віддає боротьбі за найвищий ідеал – Українську Самостійну Соборну Державу.

Алек Копотько,
селище Буча, Київської области

Перо публіциста може зробити багато

Шановна редакціє! Дозвольте мені висловити свою думку з приводу статтей політичного оглядача „Свободи" Віталія Карпенка.

Я, Люба Стасишин, постійно виписую „Свободу" з 1994 року, уважно читаю, часто обливаюсь сльозами. Моя доля – це доля нашого понівеченого народу. Сорок років праці терапевта я віддала людям, чим можу гордитись. На 70 році життя мене єдина донька забрала до США. Тепер по суті.

Шановний пане Віталію! Всі свідомі українці знають Вас, як видатного журналіста, патріота України. Але чому саме Ви пишете „мовою статистики"? Добре знаєте – це брехня цифрами. Згадуєте про вибори, що наближаються. Я брала якнайактивнішу участь на громадських засадах у всіх виборах з 1991 року, включаючи осінь 1999 рік. Добре знаю цю „кухню", як і Ви.

Скільки їх, колишніх номенклятурників і каґебістських прислужників, рвалися на це крісло! Страшна наша історія. Вашого гнівного протесту не чути проти цієї комуно-московської зграї. Найстрашніше те, що їм кінця не видно, хібащо українці не будуть так довго терпіти наруги над собою. Місця давно розпроділені – закони роблять під себе. Паперова демократія, беззаконня.

Шановний пане Віталію! Спрямуйте свій талант проти найбільшого зла України, що засіло у Верховній Раді. Ваша ініціятива разом з друзями по перу можуть багато зробити для єдности патріотичних сил в боротьбі за квітучу соборну Україну в колі всіх вільних народів світу.

Люба Стасишин,
Елкрідж, Мд.

Ростимо Данилка доброю людиною

Звертається до вас бабуся Данилка Литвинчука зі щирими словами подяки українській діяспорі за підтримку нашої сім'ї, моральну і матеріяльну, в тяжку годину. Як розповідала газета „Свобода" (9 травня ц. р.), по-звірячому вбито нашу єдину доньку Ірину, яка була студенткою факультету чужоземних мов університету. Їй був 21 рік, залишився у нас її синок Данилко. 28 жовтня цього року йому буде 3 рочки. Данилко від важких пологів дістав травму, півтора місяця пролежав в реанімації, тепер перебуває на обліку у дитячого невропатолога. Дуже прошу через „Свободу", від мене, мого чоловіка Сергія, а також від нашого онука Данилка Литвинчука, подякувати за оперативну допомогу Марині Лучковій та її чоловікові, їхнім друзям, які проживають в Бріджвотері, Ма, та в інших реґіонах, а також голові комітету допомоги Україні „Приятелі Руху" – Романові Ричкові, які через фірму „Роксоляна" переслали посилку з одягом для Данилка. Її доставив нам представник львівської фірми „Інтерсервіс" – Микола Гнідь. Ми з дідусем докладемо всіх зусиль, щоб виховати гарного, розумного хлопчика.

Любов Дозор,
вул. Калініна, 41, кв.93, Кіровоград

Хто ж дав гроші на хрестоматію?

У „Свободі" (ч. 31 від 4 серпня ц. р.) вміщено звернення „Зберемо кошти на перевидання „Хрестоматії української літератури" і підписане: „За Екзекутиву ККДУ Р. Воронка, В. Воловодюк і Б. Гайдучок". В цьому зверненні є згадка про те, що вже було одне видання хрестоматії „Українське слово": 400 тисяч томів видані завдяки широкій фінансовій підтримці української громади в США. Але ж незаперечним фактом є, що як 400 тисяч томів хрестоматії „Українське слово", так і 300 тисяч примірників „Історії України" проф. Дмитра Дорошенка видані коштом Товариства українських сеньйорів у Маямі, Фльорида. У кожному томі це підкреслено. Наше Товариство внесло на видання хрестоматії та „Історії України" і на шкільні підручники 250 тисяч долярів. Тому усіх членів Товариства дивує, яка є причина чи ціль замовчування нашої жертвенности?

Інж. Михайло Ковальчук,
заступник голови і скарбник Товариства українських сеньйорів у Маямі, Фльорида

Коли початок століття?

Не думаю, що ми всі, і „Свобода", вже є в двадцять першому столітті. Кожне сотня починається від 1 і кінчається на 100. Двадцяте століття почалося 1901 року і закінчується з 2000 роком.

Двадцять перше століття почнеться 1 січня 2001 року. І щойно тоді можна буде сказати, що і ми, і „Свобода" вже у трьох століттях. Прошу признати мені рацію. Отже, чекаймо до Нового року – і „Свобода" буде в трьох століттях щойно тоді.

Дарія Ломницька,
Веніс, Фл.

Від редакції: *Признаючи рацію Дарії Ломницькій, усе ж хочемо зберегти наше право на рубрику „Свобода" у трьох століттях", оскільки ці огляди минулого не залежить від календарних дат, а лише передають настрій прожитого часу.*

Не в тій рубриці

Зі здивуванням я побачила мій вірш на 9-ту річницю Незалежности в рубриці „Творчість наших читачів". Звичайно, як передплатник „Свободи", я її (не всю) читаю, але це не дає редакції права понижувати члена об'єднання „Слово" і Спілки письменників України до ранґу просто читача. Більш справедливо було б підвести під цю катеґорію автора вірша „В цей день терновий скинули вінок". Думаю, що укладач цього номеру зробив помилку. З належною пошаною –

Ганна Черінь,
член Спілки письменників України

Чи ж нас чекають?

В нашій газеті „Експрес" надрукована об'ява „Шлях легальний, строки зжаті, їдь на заробітки в Штати!", яку я вам висилаю. Нас вже стільки разів обдурювали, що у правдивість цієї об'яви важко повірити. Фірма „Garal International Inc." пропонує участь в програмі „Оплата за результатом", за якою можна виїхати на працю до США. При підписанні контракту клієнт сплачує або 1 відсоток його вартости, або передоплату – 330 умовних одиниць для чоловіків і 295 – для жінок. Коли я зателефонувала до цієї фірми, то почула, що жодних „або" немає, а треба платити відразу 295 долярів. Ця фірма зареєстрована в Посольстві України в США за ч. 14042. Як знати, що ця фірма, узявши по 295 чи 330 долярів з особи, не зникне через кілька днів?

Леся Гедеон,
м. Чортків Тернопільської области

Від редакції. *Мешканцям України треба більше знати про трудове законодавство США і умови приїзду до цієї країни. Вирішальним тут є надання дозволу на працю, без якого спроба заробітку призведе до видалення з країни. З назви програми видно, що такий дозвіл не ґарантується, фірма прагне лише дістати від клієнтів плату за її клопотання про візу. То вже власник долярів має сам вирішити, ризикувати йому чи ні.*

ЗВІДУСІЛЬ

Японські китобої знову вийшли в море

У 1987 році Міжнародна комісія з захисту китів заборонила промисел цих тварин, але японські китобої не сприйняли заборони і продовжують полювання на китів. З цієї причини США бойкотували засідання Економічної і соціяльної комісії ООН для країн Азії і Тихого океану, яке відбулося в японському місті Китакюсю.

Українця застрелили у Москві

Минулого тижня у Москві був застрелений директор української компанії „Будівельник" 48-річний Василь Коробенков, який будує житло в російській столиці. На місці вбивства знайдено пістолет ТТ найманих вбивць. Досі траплялися випадки вбивств українських будівельників, які шукають заробітку в Росії, тепер злочинці дісталися до їхнього провідника.

Хто грав у Гонконґу?

З великим успіхом пройшли у Гонконґу гастролі Московської симфонічної оркестри. Хоча квитки коштували недешево, по 30 долярів, концерти відвідали 10 тисяч аматорів клясичної музики. У пресі з'явилися захоплені відгуки. Але радість минула, коли стало відомо, що Московська симфонічна оркестра в цей час виступає у Франції, Еспанії і Португалії, а до Гонконґу приїхала випадково укомплектована група. Цікаво, що ніхто зі знавців музики не розпізнав містифікації.

Гимн для Володимира Кличка

Німецький тенор Амадеус Бартоні написав славень на честь українського боксера Володимира Кличка. Перше виконання твору, який називається „Марш Імперіо" відбулося у Кельні, в присутності В. Кличка, який тут готується до бою з чемпіоном світу у важкій вазі Крисом Байрдом, котрий переміг і позбавив чемпіонського звання старшого з братів Кличків – Віталія. Бій відбудеться 14 жовтня.

Найдорожчі міста світу

У Великій Британії опубліковано нове оцінювання найдорожчих міст світу. У першій трійці, як і раніше, йдуть Токіо, Осака і Гонконґ. На четвертому місці опинився Ташкент. Загалом намітилася тенденція здешевлення рівня життя в країнах зони Евро, що викликано високою інфляцією і зниженням курсу спільної валюти. Москва посідає у цьому оцінюванні 39-те місце. Найдешевшим серед великих европейських міст став Будапешт, а найдешевшими з 127 представлених в оцінюванні міст світу - Теґран, Делі й Кіото. Найбільше подорожчало життя у Белґраді. Інші відомі міста посіли місця: Лондон – шосте, Нью-Йорк – 11-те, Париж – 13-те, Вашінґтон – 33-те.

Перемогло УСВТовариство „Чорноморська Січ"

2–4 вересня на Союзівці відбулися 44-ті змагання на першість УСЦАК з плавання

Стартують плавці.

Цьогорічні змагання, як і усі попередні, щедро спонзорував УНСоюз, який не тільки надав можливість користуватися басейном, але і встановив медалі і клюбовий трофей для переможців змагань. Цю прихильну поставу УНСоюзу до плавання і тенісу підтвердила його предсідник Уляна Дячук в своєму слові на офіційному відкритті змагань. Виступили заступник голови УСЦАК І. Ісаїв, заслужений діяч КЛК і УСЦАК, співкерівник тенісового турніру інж. Р. Ракочий ст., та ланковий тенісу УСЦАК і співкерівник тенісового турніру інж. Ю. Савчак. Змагалися дві репрезентації спортових осередків „Тризуб", Філядельфія, і „Чорноморська Січ", Нюарк, а також дві збірні організації СУМ і Пласту. Переможцями стали плавці „Ч. Січі", які 17-ий раз із 44-ох стали клюбовими чемпіонами УСЦАК. Плавці „Тризубу" стали віце-чемпіонами. Цьогорічні змагання підготувала і перевела ланкова плавання УСЦАК Марійка Бокало, головним суддею був І. Макар, стартером Т. Міджак. Секретарювали Х. Процюк, О. Галькович і О. Напора. Голова часових суддів – М. Макар. Після закінчення усіх запливів відбулася церемонія вручення золотих, срібних і бронзових медалів, як теж великого Трофею для клюбового чемпіона першости. Нагороди вручали предсідник УНС У. Дячук, головна секретарка УНС М. Лиско, І. Ісаїв, О. Напора, О. Галькович, О. Твардовський і Т. Міджак.

Висліди плавацьких змагань

Хлопці 10 років і нижче

25 м. вільним стилем
Микола Кобрин, „Ч. Січ" – 17.80;
Михайло Кібало, СУМ-А – 19.84;
П. Тершаковець, „Тризуб" – 20.60.
50 м. вільним
Микола Кобрин, „Ч. Січ" – 40.49;
Д. Шпигульський, СУМ-А – 56.09
Олесь Григорович, „Ч. Січ"– 56.52
25 м. горілиць
Микола Кобрин, „Ч. Січ" – 25.32;
Р. Ольховецький, „Тризуб" – 26.36;
А. Ольховецький, „Тризуб"– 38.05.
25 м. грудним
Михайло Кібало, СУМ-А – 24.55;
П. Тершаковець, „Тризуб" – 30.53;
Р. Ольховецький, „Тризуб" – 31.31.
25 м. метеликом
Михайло Кібало, СУМ-А – 23.34;
Павло Тершаковець, „Тризуб"– 25.63;
Василь Столяр, СУМ-А – 31.36.
Естафета 4х25 м. вільним стилем
„Ч. Січ" – СУМ-А (М. Кібало, Шпигульський, В. Столяр, О. Кобрин) – 1:56.63;
„Тризуб" (П. Тершаковець, Р. Ольховецький, А. Ольховецький, А. Дуда) – 1:58,63.

Капітан дружини „Ч. Січі" Дмитро Шмир з трофеєм. В другому ряді (зліва): члени Управи УСЦАК О. Напора, М. Бокало, І. Ісаїв і О. Твардовський.

Дівчата 10 років і молодші

25 м. – вільним стилем
Марія Чопівська, Пласт – 16.36;
Мелася Цибрівська, „Тризуб" – 18.46;
Наталя Григорович, „Ч. Січ" – 31.94;
25 м. горілиць
Мелася Цибрівська, „Тризуб" – 26.81;
Богдана Столяр, СУМ-А – 39.12;
Наталя Григорович, „Ч. Січ" – 40.31.
25 м. грудним
Марія Чопівська, Пласт – 21.34;
Мелася Цибрівська, „Тризуб" – 27.04;
Богдана Столяр, СУМ-А – 50.71.
23 м. метеликом
Марія Чопівська, Пласт – 18,25

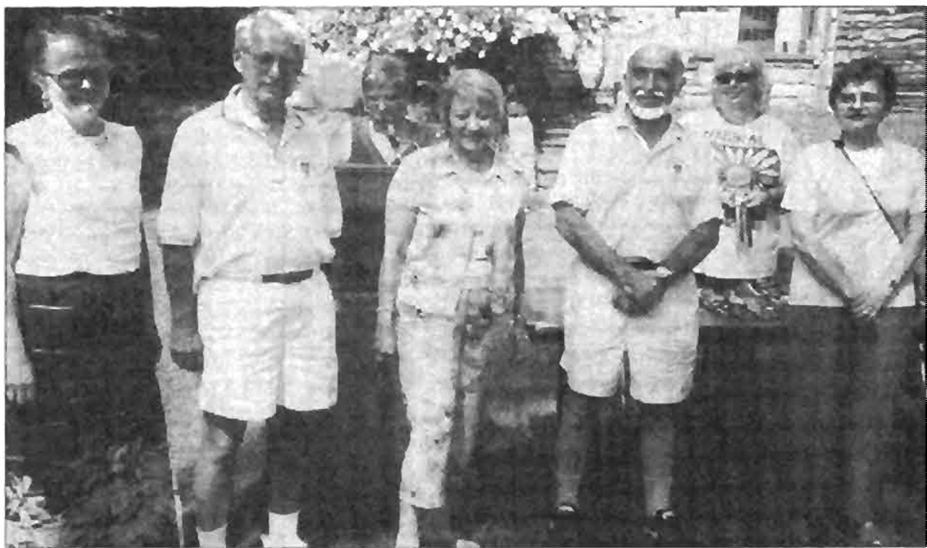
Хлопці 11–12 років

25 м. вільним стилем
Євген Попов, „Ч. Січ" – 20.20;
Дмитро Шмир, „Ч. Січ" – 24.36;
Степан Галькович, СУМ-А – 36.34.
50 м. вільним
Дмитро Шмир, „Ч. Січ" – 59.46;
25 м. горілиць
Степан Галькович, СУМ-А – 40.69;
25 м. грудним
Євген Попов, „Ч. Січ" – 21.87;
Дмитро Шмир, „Ч. Січ" – 34.82;
Степан Галькович, СУМ-А – 35.77.
Естафета 4х25 м. вільним стилем
„Ч. Січ"–СУМ-А (Д. Шмир, М. Кобрин, О. Григорович, С. Галькович) – 1:48,00.

Дівчата 11–12 років

25 м. вільним стилем
Адріяна Лесюк, „Тризуб" – 15.43;
Кат. Ольховецька, „Тризуб" – 17.69;
Касандра Габура, СУМ-А – 21.13
50 м. вільним
Роксоляна Вацик, „Ч. Січ" – 32.52;
Адріяна Лесюк, „Тризуб" – 34.27;
Катя Чопівська, Пласт – 34.80;
25 м. горілиць
Катя Чопівська, Пласт – 18.02;
Кат. Ольховецька, „Тризуб" – 20.04;
Таня Григорович, „Ч. Січ" – 20.85;
25 м. грудним
Роксоляна Бацик „Ч. Січ" – 19.03;
Кат. Ольховецька, „Тризуб" – 26.21;
25 м. метеликом
Роксоляна Вацик, Ч. Січ" – 16.64;
Катя Чопівська, Пласт – 17.43;
Адріяна Лесюк, „Тризуб" – 18.91.
Естафета 4х25 м. вільним стилем
Збірна – „Ч. Січ"–СУМ-А–Пласт (Р. Вацик, Т. Григорович, К. Габура, К. Чопівська)– 1:15.46

Уляна Дячук і Марта Лиско з учасниками змагань.

На церемонії вручення переможцям медалів УНСоюзу стоять (зліва): Оленка Галькович (СУМ-А), Олесь Напора (УСЦАК), Марта Лиско (головний секретар УНС), Іриней Ісаїв (заступник голови УСЦАК), Уляна Дячук (предсідник УНСоюзу). В другому ряді – Марійка Бокало (ланкова плавання УСЦАК, провідниця змагань), Христина Процюк (секретарка змагань).

Хлопці 13–14 років

100 м. змінним стилем
Василь Макар, „Ч. Січ" – 1:20.09
50 м. вільним
Стефко Драбик, „Ч. Січ" – 35.20;
Олесь Драбик, „Ч. Січ" – 36.07;
100 м. вільним
Василь Макар, „Ч. Січ" – 1:13.45;
Олесь Драбик, „Ч. Січ" – 1:25.26;
Євген Попов, „Ч. Січ" – 2:03.29.
50 м. горілиць
Ерик Габура, СУМ-А – 1:13.86.
50 м. грудним
Ерик Габура, СУМ-А – 1:12.97.
50 м. метеликом
Василь Макар, „Ч. Січ" – 34.86.
Естафета 4х50 м. вільним стилем
„Ч. Січ" (В. Макар, С. Драбик, О. Драбик, Є. Попов) – 2: 37.68.

Дівчата 13–14 років

100 м. вільним стилем
Ніна Целюх „Тризуб" – 1:25.53.
50 м. вільним
Стефанія Дуда, „Тризуб" – 36.33.
100 м. вільним
Стефанія Дуда, „Тризуб" – 1:22.75.
50 м. горілиць
Ніна Целюх, „Тризуб" – 39.90.
50 м. грудним
Стефанія Дуда, „Тризуб" – 43.19.
50 м. метеликом
Ніна Целюх, „Тризуб" – 35. 54.
Естафета 4х50 м. вільним стилем
„Тризуб" (А. Лесюк, К. Ольховецька, М. Целюх, С. Дуда) – 2:24.71.

Хлопці 15 років і старші

100 м. змінним стилем
Тома Макар, „Ч. Січ" – 1:15.81
50 м. вільним стилем
Андрій Міджак, „Тризуб" – 26.41;
Марко Макар, „Ч. Січ" – 27.43;
Павло Міджак, „Тризуб" – 27.60.
100 м. вільним
Андрій Міджак, „Тризуб" – 58.70;
Марко Макар, „Ч. Січ" – 1:02.50;
Павло Міджак, „Тризуб" – 1:02.64.
50 м. горілиць
Тома Макар, „Ч. Січ" – 37.96.
50 м. грудним
Павло Міджак, „Тризуб" – 36.90;
Тома Макар, „Ч. Січ" – 37.15.
50 м. метеликом
Андрій Міджак, „Тризуб" – 31.20;
Марко Макар, „Ч. Січ"– 32.93.
Естафета – збірна „Ч. Січ"– „Тризуб" (Т. Макар, А. Міджак, М. Макар, П. Міджак) – 2:24,10.

Дівчата 15 років і старші

50 м. вільним стилем
Христина Лесюк, „Тризуб" – 30.00.
100 м. вільним
Христина Лесюк, „Тризуб" – 1:04.29
50 м. метеликом
Христина Лесюк, „Тризуб" – 33.51.

Підсумкова табеля змагань

Дружини	*Здобуті точки*
УСВТ „Чор. Січ", Нюарк	**– 130**
УСО „Тризуб",Філядельфія	**– 124**
Збірна СУМ Америки	**– 53**
Збірна Пласту Америки	**– 26**

В змаганнях взяли участь 36 осіб. Часовими суддями працювали Петро Процюк, Никола Процюк, Тарас Козак, Катя Козак, Юрій Кобрин, Камі Кібало, Зенон Цибрівський, Юрко Дуда, Сюзан Дуда, Ігор Вацик і Михайло Шпигульський.

О. Твардовський (текст і фото).

Український Народний Союз пропонує нову програму

Якщо ви є членом УНСоюзу, ми пропонуємо придбати додаткове ґарантоване забезпечення, доплачуючи до попередньої грамоти від $1,000 до $5,000 долярів.

УНСоюз гарантує додаткове забезпечення, яке не може бути відкиненим, усім членам-власникам грамот УНСоюзу на ціле життя (Whole Life), або платне двадцять років, (Р-20), чи платне до 65 року життя (Р-65), або подвійне забезпечення до 65 року життя (ДП-65).

З цієї пропозиції не можуть скористатися члени-власники термінових грамот, вивінувальних грамот, акцидентового або універсального забезпечення.

Як це діє:

УНСоюз видає додаткове домовлення (Pour in Rider) на наступні суми:

Вік: 0–36 $1,000 to $5,000
36–70 $1,000 to $2,500
71–90 $1,000 to ....

The Rates for the Pour-In Rider are listed as follows

Isue age	Premium Per $1.000	Issue Age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000	Issue age	Premium Per $1,000
0	63						
1	63	26	145	51	349	76	696
2	64	27	150	52	361	77	710
3	66	28	155	53	373	78	724
4	68	29	161	54	385	79	738
5	70	30	167	55	397	80	752
6	73	31	173	56	409	81	765
7	75	32	179	57	422	82	778
8	78	33	186	58	435	83	791
9	81	34	193	69	448	84	803
10	84	35	200	60	462	85	815
11	87	36	208	61	475	86	826
12	90	37	215	62	489	87	837
13	93	38	223	63	504	88	848
14	96	39	232	64	518	89	858
15	100	40	240	65	533	90	868
16	103	41	249	66	547		
17	107	42	258	67	562		
18	110	43	267	68	576		
19	114	44	276	69	591		
20	118	45	286	70	606		
21	122	46	296	71	662		
22	123	47	306	72	637		
23	130	48	316	73	652		
24	135	49	327	74	667		
25	140	50	338	75	682		

Просимо виповнити залучений запитник і повернути до Головної канцелярії УНСоюзу.

Ukrainian National Association, Inc.
PO BOX 280 2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: (973) 292-9800
Name....................................Br.....................Policy#....... ....
Current Age................................Amount applied for $........................
Adress..
....
Tel...SS#..
Beneficiary (name).. ....
Address...

Ваші пропозиції актуальні від 1-го червня до 30 вересня 2000 року. Якщо ми отримаємо виповнені формуляри з чеком перед останнім днем вересня ц. р., ви отримаєте 4% опусту у вкладках.

ПОВІДОМЛЯЄМО

ДРУЗІВ, ЗНАЙОМИХ ТА ЧЛЕНІВ ПЛАСТУ, ЩО ПОСВ'ЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
на могилі

НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА

СВ. П.

ЮРІЯ СТАРОСОЛЬСЬКОГО

відбудеться

в суботу, 7 жовтня 2000 р., о год. 3-ій по пол.

на цвинтарі св . Андрія Первозваного в
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Автобус з Нью-Йорку від'їде о год. 1:30 по пол.
з-під Пластової Домівки, 144 Друга авеню.

Зголошуватися на їзду автобусом можна на тел.:

212 673-9530

або особисто в крамниці „Молоде Життя“

РОДИНА

Український Музей й Український Інститут Америки

запрошують на лекцію з прозірками

д-ра ЕЛЛЕН Д. РІДЕР,

заступника директора з ділянки мистецтва в Бруклинському Музеї і куратора виставки

Золото кочовиків: Скитські скарби із старовинної України

(відкриття – Бруклинський Музей, 13 жовтня 2000 р.)

Четвер, 5 жовтня 2000 р., о 6:30 вечора (англійською мовою)
в Українському Інституті Америки, 2 Іст 79 вулиця, Ню Йорк

The Ukrainian Museum's operations are funded in part by The New York State Council on the Arts.

Вступ: 10 дол. від особи

212 288-8660 – УІА
212 228-0110 – УМ
www.ukrainianmuseum.org

Після доповіді – перекуска

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:

(973) 292-9800 додатковий 3018

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

запрошує українську громаду

на

КІНЦЕВІ СВЯТКУВАННЯ 75-ЛІТТЯ СУА, СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ І КОНФЕРЕНЦІЮ

які відбудуться у Вашинґтоні

2 грудня 2000 р.,

Hyatt Regency Crystal City at Ronald Reagan National Airport, 2799 Jefferson Davis Highway, Arlington, VA 22202

Нічліг можна замовляти безпосередньо у готелі. **Тел.: 1(800) 233–1234.**
Просимо слідкувати за дальшими інформаціями у пресі. Якщо у Вас є будь-які запитання слід телефонувати до канцелярії СУА від год. 10-ої до год. 3-ої по пол. **Тел.: (212) 533-4646.**

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Округи Олбані, Н.Й.

— відбудуться —

в неділю, 1 жовтня 2000 р., о год. 10:30 ранку

на Союзівці

Soyuzivka-UNA Estate, Foordmore Road, Kerhonkson, NY

В нарадах повинні взяти участь секретарі, організатори, відділові урядовці, члени управи Округи та делегати 34-ої Конвенції наступних відділів:

13, 57, 88, 200, 266

Організаційні наради призначаються для поширення знання наших секретарів та організаторів. В програмі нарад: організаційна ділянка, перегляд нових союзових забезпеченевих продуктів та пропозицій до змін статуту УНСоюзу.

У нарадах візьмуть участь:

Стефан Качарай – касир УНС
Тарас Шмагала, мол. – радний УНС

голова Округи – **Микола Філь**
секретар – **Володимир Літинський**
касир – **Володимир Кривулич**
почесний голова Округи – **Павло Шевчук**

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Округи Сиракюзів, Н.Й.

— відбудуться —

в неділю, 1 жовтня 2000 р., о год. 2-ій по пол.
в залі Українського Народного Дому

1317 Fayette Street, Syracuse, NY

В нарадах повинні взяти участь секретарі, організатори, відділові урядовці, члени управи Округи та делегати 34-ої Конвенції наступних відділів:

21, 38, 39, 58, 121, 271, 283, 484

Організаційні наради призначаються для поширення знання наших секретарів та організаторів. В програмі нарад: організаційна ділянка, перегляд нових союзових забезпеченевих продуктів та пропозицій до змін статуту УНСоюзу.

В нарадах візьмуть участь:

Марта Лиско – Головний секретар УНС

голова Округи – **Іван Гвозда**
заступник голови – **Михайло Кривий**
секретар і касир – **Микола Велич**
члени Контрольної комісії – **Джойс Ткач, Григорій Базар**

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Округи Монтреалю

— відбудуться —

в суботу, 7 жовтня 2000 р., о год. 2-ій по пол.
в бібліотеці ЛУКЖ при церкві Успіння Божої Матері

6175-10 Ave., Rsmt. Montreal, PQ

В нарадах повинні взяти участь секретарі, організатори, відділові урядовці, члени управи Округи та делегати 34-ої Конвенції наступних відділів:

434, 465, 471, 473, 492

Організаційні наради призначаються для поширення знання наших секретарів та організаторів. В програмі нарад: організаційна ділянка, перегляд нових союзових забезпеченевих продуктів та пропозицій до змін статуту УНСоюзу.

В нарадах візьмуть участь:

Стефан Качарай – касир УНС

голова Округи – **Текля Мороз**
секретар – **Ярослава Бачинська**
касир – **Даня Дубас**
організаційний референт – **Олександра Дольницька**

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

повідомляє, що

ОСІННІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ
Округи Балтимору, Мд.

— відбудуться —

в неділю, 8 жовтня 2000 р., о год. 2-ій по пол.

в залі Української Католицької Церкви св. Михаїла

2401 Eastern Ave., Baltimore, MD 21224

В нарадах повинні взяти участь секретарі, організатори, відділові урядовці, члени управи Округи та делегати 34-ої Конвенції наступних відділів:

15, 55, 290, 320, 337

Організаційні наради призначаються для поширення знання наших секретарів та організаторів. В програмі нарад: організаційна ділянка, перегляд нових союзових забезпеченевих продуктів та пропозицій до змін статуту УНСоюзу.

В нарадах візьмуть участь:

Марта Лиско – Головний секретар УНС
Тарас Шмагала, мол. – радний УНС

голова Округи – **Богдан Ясінський**
секретар – **Павло Г. Фенчак**
касир – **Павло Фенчак**

The Washington Group 2000 Leadership Conference

Ukraine : Integrating into the Global Community

October 6 - 8 at the Key Bridge Marriott, Arlington, VA

Panels

Panel 1:The Future of the Nation-State and its Implications for Ukraine

Panel 2: Developments in Contemporary Ukraine

Panel 3: Building Democracy and Civil Society in Ukraine

Fun Events

- Friday Evening Reception at the Embassy of Ukraine
- Saturday Banquet and Dance and Silent Auction
- Sunday Brunch and performance by the Experimental Bandura Trio

Discussions

- Discussion of *Krytyka*, Ukraine's leading Intellectual Journal, with editor Professor George Grabowicz
- Lauching of the Business Development Forum, Chairperson Andrew Bihun

For More Information and to get Registration Form

Call George Masiuk (202) 863-7317 or Andy Szul 703-824-0041
E-mail George Masiuk at gmasiuk@aol.com
Visit the TWG Web site at: http://www.TheWashingtonGroup.org where you can also register on-line.

Hotel Reservation

Call 1-800-228-9290 or 703-524-6400 and ask for the $135/night special rate for The Washington Group. Rates guaranteed thru September 15.

Hotel Address and Web Site

1401 Lee Highway, Arlington, Virginia 22209

Hotel Web site: http://www.marriotthotels.com/waskb

Союзівка влаштовує чарівний новорічний „Weekend"
від п'ятниці веч. до понеділка по пол.

Замовлення мусять бути вповні заплачені до 16 жовтня 2000 р.
Після замовлення і оплати відмова не береться до уваги.

Кава і солодке у вітальні від 8-ої до 10-ої год. ранку.
Полуденок в їдальні від 10-ої год. ранку до 1-ої по пол.

У п'ятницю – вечеря і випробування вин від 8-ої до 10-ої веч.
(Треба замовляти).

В суботу – вечеря від 6-ої до 7-ої веч., опісля відпочинок біля каміна, забава – Оркестра „Відлуння", „Midnight Bigus" у Трембіті.

В неділю (напередодні Нового Року): коктейл від 6-ої до 7:30 год. веч., опісля святочний обід. До вибору „Filet of Salmon" або „Prime Rib Au Jus" (Треба замовити під час резервування). Шампанське цілу ніч, платні напої після коктейлу.

Танці до звуків оркестри „Темпо".

3-добовий побут: 600 дол. від пари за стандартну кімнату, 700 дол. за люксусову кімнату. 750 дол., за люксусову кімнату з „jacuzzi". Додаткові особи віком старше 12-ти років – 180 дол.: діти молодші 5 років - безкоштовно.
Поодинокі стандартні або люксусові кімнати – 450 дол.
Напередодні Нового Року – тільки святочний обід – 75 дол., замовлений і заплачений заздалегідь, забава для гостей, які не мешкають на Союзівці – 10 дол. після 11-ої год. веч.

За дальшими інформаціями звертатися до Союзівки:

914-626-5641 ext. 141 чи Fax: 914-626-4638

e-mail:sgss@aol.com
Ukrainian National Association Estate
P.O. Box 529 216 Foordmore Rd.,
Kerhonkson, NY 12446

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ!
ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ У ГАРТФОРДІ

запрошує громадянство на бенкет і забаву з нагоди

50-ЛІТТЯ СВОЄЇ ДІЯЛЬНОСТИ

що відбудеться

в суботу, 30 вересня 2000 р., о год. 5:30 веч.

в Українському Народному Домі, 961 Wethersfield Ave., Hartford, CT.

За інформаціями телефонувати

(1)860 225-0911

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує громадянство

на зустріч

з доньками українського письменника 20-их років

СЕРГІЯ ПИЛИПЕНКА

для вшанування пам'яті їхнього батька

У ПРОГРАМІ:

Вступне слово – *АСЯ ГУМЕЦЬКА*
Презентація барельєфа С. Пилипенка – *МІРТАЛА*
Відеофільм, присвячений С. Пилипенкові (Київ)
Презентація книжки *МІРТАЛИ ПИЛИПЕНКО-КАРДИНАЛОВСЬКОЇ* „Шлях до себе" (Харків, Глас, 1998) та відеофільму про її творчість

Зустріч відбудеться

в неділю, 24 вересня 2000 р., о год. 2-ій по пол.

в приміщенні УВАН : **206 W. 100 St., New York, NY**

You've packed their belongings
and shipped them off to school...
Now, what DID you forget?
A subscription to The Ukrainian Weekly!

Give the college students in your family their own nine-month gift subscription to The Ukrainian Weekly. The Ukrainian Weekly is a great resource for students who plan to write college papers on topics about Ukraine, helps students keep in touch with the Ukrainian community throughout the United States and Canada, and gives students the opportunity to keep learning about their Ukrainian heritage once they leave home.

The subscription rate for this special offer for the academic year is only $35 ($30 if the student is a member of the Ukrainian National Association).

So please fill out the form below and mail this form with a check to: The Ukrainian Weekly, 2200 Route 10, PO Box 280, Parsippany, NJ 07054.

PS to students who are budding writers or journalists: We encourage you to send us your submissions and story ideas about Ukraine and Ukraine-related topics!

STUDENT'S NAME: ____________________
(please type or print)

COLLEGE/UNIVERSITY: ____________________

ADDRESS: ____________________

CITY: ____________________ STATE: ______ ZIP CODE: ________

PHONE (optional): ____________________

❑ UNA member subscription price — $30.00/yr. ❑ Non-member subscription price — $35.00/yr.

UNA Branch number ____________________

Володимир Барагура

КАЛИНОВИЙ МІСТ

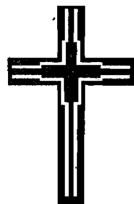
Мистецьке оформлення
Зеновія Онишкевича

220 стор., ціна: $12.00, порто: $1.00

Мешканців стейту Ню Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE
P.O. Box 180, 2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в понеділок, 11 вересня 2000 р. після довгої і важкої недуги відійшов у вічність наш найдорожчий
БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІДО і ВУЙКО

бл. п.
ВОЛОДИМИР РИПЧУК

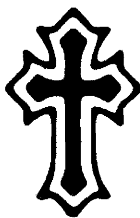
нар. 18 січня 1909 р. в Чернівцях на Буковині

ПАНАХИДА відбулася в понеділок, 18 вересня 2000 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відслужено 19 вересня 2000 р., о год. 9:30 ранку в церкві св. Юра у Нью-Йорку, а опісля на цвинтар Holy Cross Cemetery, North Arlington, NJ.

Прибиті важким горем:
доньки – ГЕЛЬМА з мужем ЛАЗЛОМ ЙОТІШКІ
– ІРЕНА з мужем МИХАЙЛОМ Д'АЛЕСІО
внуки і правнуки
та ближча і дальша родина в Америці, Німеччині і Румунії.

Вічна йому пам'ять!

Ділимося болючою вісткою, що у вівторок, 12 вересня 2000 р., з волі Всевишнього, по короткій але тяжкій недузі відійшов у Вічність наш найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
СТЕПАН МИКИТА

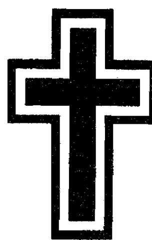
Нар. 14 жовтня 1906 р. в Пикуличах, біля Перемишля.
Після війни перебував зі сім'єю в таборах в Бамбергу і Байройті, де був професором математики в гімназії. По приїзді до Америки замешкав в м. Честер, Па., де брав активну участь в церковному та громадському житті.

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю, 15 вересня 2000 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Kaniefski-Kendus-D Anjolel, 3900 West 9th St. Trainer, PA.

ПОХОРОН відбувся о год. 10-ій ранку в суботу, 16 вересня 2000 р. з української католицької церкви св. Духа, 3015 West 3rd St., Chester, PA.

Горем прибиті:
дочка – ГАЛИНА з чоловіком ІВАНОМ МОРЕНКОМ
син – РОМАН ЗЕНОВІЙ
внуки – ГРИЦЬО і ДАНИЛКО
брат – о. митрат АНДРІЙ
ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з нашими рідними і приятелями, що 12 вересня 2000 р. померла наша найдорожча
ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.
ТАМАРА ПЕЛЕНСЬКА
з дому МАРКОВСЬКА

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 15 вересня 2000 р., о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Pistey Funeral Home, 21-55 Main St., Stratford, CT.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в суботу, 16 вересня в Holy Protection of Blessed Virgin Mary, Ukrainian Catholic Church, 457 Noble Ave., Bridgeport, CT., о год. 9:30 ранку, а відтак на St. John Cemetery, Monroe, CT.

Залишені у глибокому смутку:
чоловік – ОЛЕКСАНДЕР
дочка – АНДРЕЯ
син – РОМАН
брат – МИРОН
сестра – АДРІЯНА
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і в Україні.

Вічна її пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

У світлу пам'ять актора Івана Головки

Св. п. Іван Головка

Тихого листопадового дня, коли природа поволі йде на зимовий відпочинок, під журливе курликання журавлів, 25 листопада 1999 року, по довгій і важкій недузі, відлетів у вирій вічности визначний актор українських театрів, св. п. Іван Головка.

Народився він 17 березня 1915 року в селі Вербів, Галичина, в селянській родині. Вже в ранній молодості захоплювався театром. У 1930 році вступив до театру І. Когутяка, пізніше працював в театрі Карабіневича та театрі „Промінь" Миколи Комаровського. З приходом совєтів в Західню Україну у 1939 році працював в обласному театрі ім. Івана Франка в Тернополі.

По війні вступив до театру Омеляна Урбанського в Німеччині, в якому грав ролі Хоми в „Ой не ходи Грицю, Карася в „Запорожці за Дунаєм", Виборного в „Наталці-Полтавці" та багато інших. Св. п. Іван Головка, крім привабливої зовнішности, був талановитий та працьовитий актор. Талант його був широкого діяпазону – від драми, комедії до оперети. Мав гарний баритон, приємного звучання. Дбайливо готувався до виступів, і його виконання ролей було бездоганне.

В 1949 році Іван Головка з дружиною Софією, до речі, також акторкою, виїхали до США, до Нью-Йорку. Згодом переїхали до Левіттовну, недалеко Трентону, стали членами церкви св. Йосафата, де св. п. Іван довгі роки працював дяком, а також активно допомагав у культурно-освітній праці при церкві. У СУМ був виховником молоді, режисером різних імпрез. Належав до УНС, організації „Мистці української сцени", був щедрим жертводавцем на українські церкви, на Патріярший фонд.

В понеділок, 29 листопада, відправив Панахиду о. Василь Репела, в похоронному заведенні п. Віновіча. По Панахиді прощали покійного Івана короткими і теплими словами інж. Юліян Головчак, інж. Іван Микитин та професор Дарія Кузик. У вівторок проведено похоронні відправи в церкві св. Йосафата. Отець Василь Репела виголосив відповідну проповідь, а співом на Панахиді і похоронних відправах провадив, разом з хористами, Макар Копаниця.

Тіло покійного спочило на парафіяльному цвинтарі св. Марії. Поминальна тризна відбулась в парафіяльний залі, де присутні теплими словами згадували покійного Івана – добру, працьовиту і щедру людину.

Вічна йому пам'ять.

Галина Х. Шембель

Св. п. д-р Мирослав-Григорій Сасик

(1916–1999)

в першу сумну річницю смерти

Св. п. д-р Мирослав-Григорій Сасик

18 серпня, рік тому (1999), відійшов у вічність знаний лікар і громадянин, добрий і люблячий муж, батько і дідуньо, наш незабутній колеґа, св. п. д-р Мирослав-Григорій Сасик.

Похорони відбулися 21 серпня 1999 року від похоронного заведення Музики до собору свв. Володимира і Ольги, під проводом о. митрата Івана Кротця. Після Панахиди в похоронному заведенні попрощав покійного від Українського Лікарського Товариства д-р Павло Пундій, а поетеса Стефанія Кралька, його колишня пацієнтка, попрощала його зворушливим віршем.

19 серпня цього року відбулася поминальна Служба Божа під проводом о. митрата Кротця, а потім – поминальна тризна в Культурному центрі, при участі родини, приятелів і о. Олега Кривокульського.

При цій сумній нагоді годиться коротко згадати про життєвий шлях та діяльність св. п. д-ра М. Сасика. Народився він 1 січня 1916 року в місті Бориславі, в Україні, в родині нафтового промисловця Юрія і Катерини (з роду Терлецьких) Сасиків.

Середню освіту здобув в Українській академічній гімназії у Львові, де в 1934 році склав іспит зрілости. Медичні студії почав у Віденському університеті, під час Другої світової війни продовжував у Львові та у Празі, а закінчив у 1945 році у Відні, де одержав диплом доктора медицини. Відтак практикував на одній з катедр гінекології та акушерства Віденського університету.

В 1947 році переїхав до Зальцбурґу (Австрія), де працював лікарем та надавав медичну допомогу при транспортації українських переселенців до Італії, Німеччини і Франції.

В 1949 році еміґрував до Арґентини, де працював упродовж десяти років. В 1958 році переїхав з родиною до Чикаґо, тут склав нострифікаційні іспити та одержав право-ліценцію на приватну практику. Спочатку працював готелевим лікарем у центрі Чикаґо, а з 1960 року розпочав приватну практику в Мелрозе-Парку, яку провадив 25 років.

Св. п. д-р М. Сасик був добрим, чутливим лікарем, якого пацієнти любили, а колеги шанували. Був активним членом Українського Лікарського Товариства та кількох американських медичних товариств. В 1985 році він відійшов на заслужену емеритуру.

Був одружений (з 1938 року) з Дорою Лейбич, з якою виховав дві дочки та п'ятеро внуків. Старша дочка, Оксана, заміжня за інж. Григорієм Куликівським, померла передчасно після тяжкої недуги в 1977 році та залишила двоє дітей-сиріт, Ларису і Олеся. Подружжя Сасиків виявили багато зрозуміння і доброти, коли їхній зять Куликівський одружився вдруге з Люсею Мінкович, яка занялася дітьми-сиротами як рідна мати. Молодша дочка, Таня, одружена з д-ром Юрієм Кузичем, має троє дітей. Покійний дуже гордився своїми внуками. Маркіян закінчив медицину, а Мотря і Адріян – право.

Св. п. д-р М. Сасик із своєю дружиною Дорою були членами парафії свв. Володимира і Ольги та щедрими жертводавцями на церковні й культурні цілі.

Тлінні останки покійного спочили у Мавзолеї св. о. Миколая. Хай гостинна земля Вашінгтона буде йому легкою.

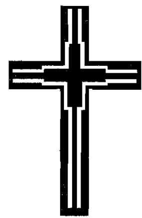
П. Пундій

Шановні читачі,

за добрим звичаєм "Свобода" вміщує посмертні згадки, часто із світлинами, про тих, що відійшли. Такі публікації є не тільки останньою даниною покійному, вони посилюють зв'язок між поколіннями української імміграції, а крім того часто служать джерелом історичних досліджень.
Наш тижневик не бере плати за вміщення таких споминів і світлин. Проте суворі обставини редакційного життя, коли щораз дорожчими стають папір, обладнання, зв'язок і друкарні, змушують нас нагадати громаді про добрий звичай пожертв на пресовий фонд. Такі пожертви, надіслані чеком на адресу "Свободи" разом із споминами про дорогих людей, стануть найкращим підтвердженням реального піклування кожного добродія про нашу спільну українську справу, виразником якої прагне бути тижневик "Свобода".

Ділимося сумною вісткою,
що 7 вересня 2000 року на 86 році життя
відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБА і ТЕТА

бл. п.

ЯРОСЛАВА КРАВЧУК

з ЛЕВИЦЬКИХ

нар. 29 листопада 1914 р. у селі Лази, Західня Україна,
вдова по МИХАЙЛОВІ КРАВЧУКОВІ

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 12 вересня 2000 р. з похоронного заведення Насевичів, СЛУЖБА БОЖА в катедрі Непорочного Зачаття у Філядельфії, а відтак на цвинтар св. Марії на Fox Chase, PA.

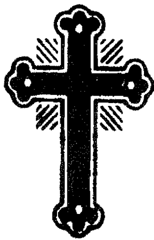
У глибокому смутку залишені:

доньська – МЕЛАСЯ САРАХМАН з чоловіком ОРЕСТОМ
внуки – МИХАСЬ з дружиною ЛІСОЮ
– ЛЕСИК
сестрінка – ІВАННА БІЛИК з чоловіком ОЛЕКСАНДРОМ і дітьми НАТАЛКОЮ ШАТИНСЬКОЮ з чоловіком ТЕОДОРОМ і синами АНДРІЄМ і ПАВЛОМ, ЮРІЄМ і СТЕФКОМ БІЛИКАМИ.
сестрінок – БОГДАН СІРИЙ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ і дітьми АРЕТОЮ КУРІЦЕЮ з чоловіком ЮРІЄМ і донями ДІЯНОЮ та ВІКТОРІЄЮ, БОГДАНОМ з донею МАРІЧКОЮ і ТАМАРОЮ.

та ближча і дальша родина в Канаді і в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Просимо складати пожертви на Український Освітньо-Культурний Центр в Abington, PA (Ukrainian Educational and Cultural Center або на „Тризуб" (Ukrainian Sport Center), або на сироти в Україні через Союз Українок, 43 Відділ у Філядельфії c/o Melanie Sarachman, 9219 Burbank Rd., Philadelphia, PA 19115.

Ділимося сумною вісткою, що 31 серпня 2000 р. на 91-му році життя відійшла у вічність

бл. п.

СОФІЯ ВИТВИЦЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6 вересня 2000 р.
Покійну поховано на кладовищі Парк Лавн в Торонто.

В глибокому смутку залишилися:

дочка – ТЕТЯНА ВАНДЕРГАЙДЕН
внуки – МАРКО ВАНДЕРГАЙДЕН з дружиною АНДЖЕЛЕЮ
– ПЕТРО ВАНДЕРГАЙДЕН
правнуки – АНТОН та МАТЕЙ ВАНДЕРГАЙДЕН
зовиця – ОДАРКА ВИТВИЦЬКА
двоюрідний брат – БОГДАН ЧАЙКІВСЬКИЙ
та родини племінників – ВИТВИЦЬКИХ, БУАДАНІВ, КУДЕЛІВ, ҐІСО, ПЕТРАУСКАС, ГНАТЧУКІВ, КЛИВАКІВ
кузинки – МЕРІКА ГУЗАР та МАРТА ХОМИН
та дальша родина в Америці та в Україні.

Вічна її пам'ять!

На літні табори чорнобильських сиріт зложено 2,220 дол.

ПОДЯКА

Волею Всемогучого Бога дня 6 липня 2000 р.
відійшла у Вічність найдорожча і незабутня
МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

АНТОНІНА ЗМИЙ

Цією дорогою висловлюємо щиру подяку всім, що зложили нам вислови співчуття усно, письмово чи телефонічно.

Складаємо сердечну подяку всій родині, приятелям і знайомим, які прибули на похоронні відправи і віддали останню шану нашій дорогій Мамі.

Щиро дякуємо о. парохові Б. Лукієві, о. Л. Малькову і дякові М. Стащишинові за похоронні відправи. Дякуємо о. Л. Малькову за відвідини Покійної у шпиталі та уділення Єлеопомазання і о. Ю. Годенчукові в Кергонксоні, Н.Й. за слова розради.

Ми дуже вдячні д-рові М. Олесницькому за совісну медичну опіку над Покійною.

Висловлюємо глибоку подяку п. Емілії Онишкевич за прощальні слова і квіти від 28 Відділу СУА, п. Олі Гнатейко і арх. Любомирові Калиничеві за теплі слова і спогади про Покійну.

Дякуємо д-рові Ігореві і Христі Барилякам за прекрасні квіти і дякуємо о. Романові Дубицькому з Перт Амбой за Служби Божі.

Невимовно вдячні панству М. і О. Гнатейкам, В. і В. Гнатківським, Л. і Г. Пирогам і Я. і І. Яворським за їхню поміч.

Похоронному заведенню Литвин і Литвин наша подяка за взірцеве переведення похорону.

<u>ПОЖЕРТВИ НА СВЯТІ ЛІТУРГІЇ зложили:</u>
Софія Бариляк, Богдан і Керол Бариляки, Юрій Дребич з родиною, о. Роман Дубицький, Дарія і Юрій Витвицькі, Роман і Надія Канюки, Ігор і Марія Кігічаки, д-р Юрій і Надія Кігічаки, Юрій і Марія Ковалі, Михайло Матіяш з родиною, Марія Семанишин, Володимир Скоцень, Адріян і Ірена Стрийські, Ярослав і Марія Томоруги, Таїса Турянська, Ігор і Надія Хоми, Юрій і Дженіс Шугани, Ярослав і Ірена Яворські.

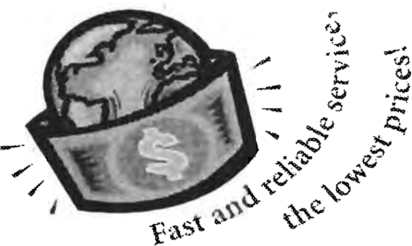
Дякуємо 86-му Відділові Союзу Українок Америки за переведення збірки на „Молоко і булочку наймолодшим школярам України" в сумі 1,825 дол.

<u>ПОЖЕРТВИ зложили:</u>

по	100 дол.	Оля і Мирон Гнатейки, Евген і Наталка Змиї, Дарія і Любомир Курилки, Мотрія Скоцень Кидонь, Нуся і Олександер Скоцені, Стефа Скоцень, Мирослава і Михайло Чайківські, Христина і Роксоляна Чорпіти, Ярослав і Ірена Яворські;
	75	Марія і Ярослав Томоруги;
по	50	Філіс і Йосиф Бирнс, Катрія і Володимир Воловодюки, Ліда і Богдан Гайдучки, Марійка і Юрій Ґончаренки, Марія і Ігор Зубрицькі, Люба Клячко, Орися і Зенон Мандичі, Дарія і Олександер Леськови, приятелі з оселі „Золота Осінь", Оксана і д-р Любомир Кузьмаки;
	30	Оксана Стеранка;
по	25	Богданна і Володимир Гнатківські, Анна Заброцька, Марія і Ярослав Колодії, Марія і Богдан Полянські, Леся і Мирон Стебельські, Рома і Богдан Федасюки, Михайлина Баран;
по	20	Богданна Бігун, Люба Гуралечко, Любомир Калинич, Люба і Михайло Лесько-Лапічак, Ляриса і Дмитро Пенцаки, Марія і Юрій Українські;
по	10	Іванна Бемко, Валя Кротько;
	5	Іванна Кононів.

За всі пожертви складаємо щиросердечну подяку.
Просимо родину, приятелів і знайомих про молитви за спокій її душі.

Син ЕВГЕН з дружиною НАТАЛІЄЮ і родиною.

Fast and reliable service
the lowest prices!

DELIVERY

